

**I RÖRELSE
/ ON THE MOVE**

AC SIS conference 11-13 june 2013

I RÖRELSE / ON THE MOVE

**ACSIS CONFERENCE 2013
NORRKÖPING 11-13 JUNE**

I Rörelse/On the move. ACSIS conference 11-13 June 2013

Redaktörer: Johanna Dahlin & Tove Andersson

ISBN: 978-91-7519-563-6

Grafisk form: Tove Andersson

Omslagsfoto: David Torell

ACSIS

Linköpings universitet

601 74 Norrköping

www.acsis.liu.se

Table of contents

Preface	6
General information	8
Programme	10
Parallel sessions	11
Plenary sessions and panels	12

Sessions

Konstnärliga karriärer – rörliga arbetsmarknader och flytande yrkesidentiteter?	21
Författare i rörelse	26
Rural and urban touristscapes	30
Dealing and coping with displacement	33
Unsettled norms in and for Cultural Production	36
Att närma sig och uppleva rörelse	39
Learning from Piracy	44
Den rör(l)iga (barn)kulturen	50
Theorizing the Becoming-heritage	59

Mobile lifestyles, cosmopolitanism and tourism	66
Människa och natur som omvandlingar och gränssytor	70
Intertextuella rörelser över gränser i tid och rum	74
Att röra sig rätt	75
Kulturella omförhandlingar i och kring litteratur, film och teknik	78
Mobility, media and crowding	83
(Auto)mobility, communication and spatial change	86
Art and institutions in and ‘as performance’	89
Mode i rörelse	92
Kroppar i rörelse – en workshop om risk, lust och olust i relation till vardaglig motion.	95
Dans- och musikkulturer i rörelse	97
Participants	98

Preface

On the Move: AC SIS conference 11-13 June 2013

We are proud to welcome you to the conference *On the Move*. It is arranged by the Advanced Cultural Studies Institute of Sweden (AC SIS) which is a national center for interdisciplinary and international networking in cultural research. This is the fifth biannual AC SIS conference. All the conferences have had different themes connected to various aspects of cultural research. *On the Move* explores the “mobility turn,” starting within the social sciences, and it explores the evolution in media studies, cultural studies, sociology, ethnology, anthropology, tourism studies, literature studies and several other areas of cultural research.

Papers explore movement and/or immobilization across a broad spectrum and within many contexts, from the micro-movements of streptococci to the mobile, or not so mobile, lives of artists and artistic productions, cosmopolitans, refugees and tourists. They address social, cultural and political movements as well as practices embodied in sports, dance and everyday life.

In addition to the exploration of the spatial mobility of humans, organisms and objects, the circulation across time and space of representations and the vehicles for movement – topics at the heart of the mobility turn – this conference also presents plenary panels and sessions dealing with the transformation of cultural and social norms. The speakers will discuss and debate the changing values with regard to gender and normativity; motion and emotion; the prerequisites and practices of critical research and teaching; the historiography of Europe; and cultural production and consumption.

In the spirit of internationalization we have decided to alternate between two conference languages – Swedish and English. All plenary sessions will be held in

English, whereas all session slots have English as well as Swedish alternatives. This mixture of languages is a reality for many non-English natives and an inevitable aspect of doing cultural research – on the move – today.

The conference is supported by Linköping University's Faculty of Arts and Science, the Swedish universities which co-fund ACSIS, the Bank of Sweden Tercentenary Foundation and the city of Norrköping. We are also enormously grateful for and impressed by the non-salaried efforts from all invited speakers, panelists, moderators, session organizers and paper presenters.

We invite you to discover the conference's rich and varied content. Finally, we wish to stress that conferences are not only work; they are also a great opportunity to meet old friends and make new ones. In addition to the discussions at the sessions, there will be plenty of time to socialize at the reception hosted by the city of Norrköping on Tuesday evening and the conference dinner on Wednesday night.

Bodil Axelsson, Director of ACSIS

Orvar Löfgren, Chair of the ACSIS board

Johanna Dahlin, ACSIS coordinator and conference organizer

General information

The conference On the Move is held at the Louis De Geer venue in Norrköping's old industrial landscape. The plenaries take place in the room Hemerycksalen in the main building, while the parallel sessions are held either in Hemerycksalen, Trozellrummet (also located in the main building) or in any of the conference rooms 2, 3, 6, 8 (located in a separate annex). The conference dinner on Wednesday will be served in Biströn, just outside the main hall De Geerhallen.

ATM machines and stores are found nearby the conference venue either on the square Skvallertorget or on Norrköpings main street Drottninggatan, which runs from the railway station on Norra Promenaden passing a park, the river Motala ström and a series of shopping centres before it ends by the art museum and city library in the south. Near the railway station is the city hall – Norrköpings Stadshus (Hotellgatan 3) – to which Norrköping City Council invites all conference participants to a reception on Tuesday night. The entrance is next to the cactus plantation in the small park Karl-Johanparken.

Most of the city is easily accessible by foot from the centrally located conference venue, and taxis can be reserved by phone: +4611100100 (Taxibil), +4611160000 (Vikbolandstaxi) or +4611300000 (Taxikurir).

Questions regarding the conference, program, sessions etc. are answered by conference organiser Johanna Dahlin, +4611363412, johanna.dahlin@liu.se

Culture Unbound

Journal of **Current Cultural** Research

CALL FOR ARTICLES

<http://www.cultureunbound.ep.liu.se>

CULTURE UNBOUND: JOURNAL OF CURRENT CULTURAL RESEARCH is an open access, peer-reviewed academic journal for border-crossing cultural research, published by ACSIS in collaboration with The Swedish Cultural Policy Research Observatory (SweCult) and The Department of Culture Studies (Tema Q) at Linköping University. It serves as a constantly updated forum for a wide scope of cultural research, globally open to articles from all areas in this large field.

Each year Culture Unbound publishes approximately four thematic sections where guest editors are invited to explore themes of particular relevance and actuality, but it is also open for independent articles, published separately from the themes. Since the start in 2009 Culture Unbound has hosted themes such as “The City of Signs – Signs of the City”, “Surveillance”, “Shanghai Modern: The Future in Microcosm?”, and most recently “Feminist Cultural Studies” and “Reports and Reflections from the Field: Current Issues in European Cultural Studies”: two issues that derive from the ACSIS conference of 2011: <http://www.cultureunbound.ep.liu.se/v4/>

We want to take this opportunity to invite the participants of this year’s conference to contribute to Culture Unbound. We welcome both individual articles and proposals for thematic sections. A thematic section could for instance focus on the subject of a conference session but opening it up for submissions for people outside of the session and the conference. Individual articles can deal with almost any subjects within the scope of the conference.

Information and guidelines for authors can be found at our website: <http://www.cultureunbound.ep.liu.se/instructions-for-authors.html>. All enquiries can be directed to Martin Fredriksson at martin.fredriksson@liu.se.

Johan Fornäs, Editor-in-Chief, Södertörn University

Naomi Stead, Associate Editor, University of Queensland

Martin Fredriksson, Executive Editor, Linköping University

Programme

Tuesday 11 June

- 12.30 Registration
- 13.15 Welcome: Bodil Axelsson & Orvar Löfgren
- 13.30 Plenary session A: MOTION AND EMOTION:
MODES AND MOODS OF MOBILITY
Participants: Orvar Löfgren, Tom O'dell, Ida Winther and Ann Werner
- 15.00 Coffee
- 15.30 Parallel sessions
- 19.00 Reception hosted by the City of Norrköping

Wednesday 12 June

- 09.15 Parallel sessions
- 10.45 Coffee
- 11.15 Plenary session B: CRITICAL TRAJECTORIES:
COMMODIFICATION, DIALECTICS AND RESISTANCE IN
CULTURAL RESEARCH
Participants: Johan Fornäs and Eddy Nehls
- 13:00 Lunch
- 14.00 Parallel sessions
- 15.45 Coffee
- 16.15 Plenary session C: VALUES IN MOTION:
GENDER, NORMATIVITY, AND CHANGE
Participants: Pia Laskar, Erika Alm and Lena Martinsson
- 19.00 Conference dinner

Thursday 13 June

- 09.00 Parallel sessions
- 10.45 Coffee
- 11.15 Plenary session D: THE HISTORY OF EUROPE ON THE MOVE:
TRANSDISCIPLINARY PERSPECTIVES
Participants: Magnus Rodell, Gabriella Elgenius and Ben Martin
- 12.45 Wrap up: Bodil Axelsson & Orvar Löfgren
- 13.00 Departure

Parallel sessions

	Hemerycksalen	Trozellrummet	Konferensrum 2	Konferensrum 3	Konferensrum 6	Konferensrum 8
Tue 15.30	Session 1 Konstnärliga karriärer – rörliga arbetsmarknader och flytande yrkes- identiteter?	Session 2 Författare i rörelse	Session 3 Rural and urban tour- istscapes	Session 4 Dealing and coping with displacement	Session 5 Unsettled norms in and for Cultural Production	Session 6 Att närma sig och uppleva rörelse
Wed 9.15	Session 8:1 Den rörliga (barn)- kulturen	Session 9:1 Theorizing the Becoming-heritage	Session 11 Människa och natur som omvandlingar och gränsvytor	Session 12 Intertextuella rörelser över gränser i tid och rum	Session 7:1 Learning from Piracy	Session 10 Mobile lifestyles, cosmopolitanism and tourism
Wed 14.00	Session 8:2 Den rörliga (barn)- kulturen	Session 9:2 Theorizing the Becoming-heritage	Session 15 Mobility, media and crowding	Session 13 Att röra sig rätt	Session 7:2 Learning from Piracy	Session 14 Kulturella omförhandlin- gar i och kring litteratur, film och teknik
Thu 9.00		Session 19 Kroppar i rörelse – en workshop om risk, lust och olust i relation till vardaglig motion	Session 20 Dans- och musikkul- turer i rörelse	Session 18 Mode i rörelse	Session 17 Art and institutions in and 'as performance'	Session 16 (Auto)mobility, com- munication and spatial change

The conference including the conference dinner is held at the Louis De Geer venue in Norrköping's old industrial landscape. The reception Tuesday night is hosted by the City of Norrköping in the City Hall (Stadshuset) by Karl-Johanparken near the railway station.

Plenary sessions and panels

Plenary A – Motion and emotion: Modes and moods of movement

Orvar Löfgren

Introduction

During the last years the interdisciplinary field called “the new mobility studies” have developed innovative approaches to the study of movement, parallel to what’s been called “the affective turn” in cultural studies with an interest in capturing fleeting feelings, changing atmospheres or emotional reactions. Both these trends call for the development of new kinds of ethnographies and experiment with research tactics that also might move Academia.

This session deals with ways in which motion and emotion work together in everyday life . How can such processes where people are on the move but also are being moved by feelings be captured and analyzed? We want to focus on mundane forms of mobility and emotionality that are easily overlooked, just taken for granted or those that seem hard to verbalize. Such undercurrents in everyday life may have strong power dimensions and bring questions of, for example, gender and class into play.

In my discussion I will focus the tensions between being on the move or immobilized in a feeling or a situation.

Ann Werner

Embodiment and online music

My presentation elaborates on embodiment and music use as a cultural practice of motion and emotion. Listening to music has become an increasingly mobile activity since the Sony Walkman, and has always been practice involving emotional reactions and output, and bodily motions.

In my current research I am exploring how online music today is a site for motion and emotion in everyday life. By using both interviews and field work online the role of the media technological possibilities that also shape music use is taken into account. The experiences of users bringing music with them on their iPhone, as well as the possibilities of the interfaces of music services online shapes motion and emotion as an embodiment in flesh and technology. Online listening to music moves the body, moves the user emotionally and lets the user move through a world of possibilities online – but differences such as gender and ethnicity shapes these movements. Not all are moved by the same music, not all music is available in a program like Spotify and the network of the program highlights some artist, and link music together based on ideas of similarity and genre.

Tom O'Dell

Non-heroic mobilities and ethnographic challenges

The late 1990s was a period in which the study of mobility gained momentum and took off. Mobility here was more often than not framed in terms of large scale and dramatic movements. Processes associated with globalization, migration, and tourism stood in focus, and new ethnographic approaches such as multi-sited ethnography were argued to be of central importance to the study of these phenomena. But on a less dramatic scale, mobility is an integral part of people's everyday lives as they commute to work, engage in their daily routines, and find new ways to relax and “do nothing”. This paper focuses upon these often overlooked forms of micro-mobility, and argues for a need to better understand how forms of mobility that seem non-presumptive and unassuming can contribute to significant changes in the emotional context of a situation.

While doing this, it points to the manner in which ethnographic methods and practices are being re-worked to better understand the interplay between motions and emotions. Pushing the issue of methods further, the paper closes, by discussing the manner in which ethnography itself may be understood to be on the move and charged emotionally as it shifts forms and contexts.

Ida Wentzel Winther

Emotional moves

Drawing on several research projects where I have explored different forms of mobilities and emotionalities, often with the help of film, I want to use an example drawn from an ongoing study of sibling life and divorced families.

Intimacy, distance, unavoidable conditions are central themes for children and young people moving between homes. The presentation will be based on clips from my last film about siblings, where children articulate some of the difficult feelings that arise, when they moves between two homes, several siblings, divorced parents and different sets for norms and routines - oscillating between hope and disappointment, in- and exclusion.

Plenary B – Critical Trajectories: Commodification, Dialectics and Resistance in Cultural Research

This panel connects three reflections on current critical trajectories. What are the possibilities of doing critical research informed by interdisciplinary feminist critique when neoliberal trends and marketization transform higher education and research? Which principal modes and challenges are there for late modern critical perspectives in cultural studies? How can critical discourses survive in the current university system and prove their usefulness while also linking cultural research to other public arenas?

Johan Fornäs

Dialectical Critique: Cultural Studies' Spiral Moves

This paper connects several key themes of this conference: movements across borders (in a metaphorical sense); movement as transformation; and conceptual and methodological movement. It deals with the question Marianne Winther Jørgensen (2007) has posed concerning the critical dimensions of cultural studies. She pointed at a lack of explicit reflection on what critique might actually mean in cultural research, even though scholars now and then use a programmatic rhetoric of critique. I will present three interconnected reflections on the dialectical movement of critique. First, I discuss the history and signifying layers of the concept itself, leading up to the late modern need for a communicative concept of critique. This includes a discussion of the ambivalent relation between critique and tradition, based on how Paul Ricoeur has interpreted ideology critique and the herme-

neutics of suspicion. Second, I argue for the value of immanent critique, leaning on ideas from Marx, Adorno and Benjamin. The third section finally sums up the dialectical spiral moves of cultural studies as informed by critical hermeneutics.

Eddy Nehls

Conversation, as a Concept for Managing Critical Thinking

Higher education presupposes that there are plenty of opportunities for knowledge exchange across borders, and unexpected encounters between different skills. Without these elements, no knowledge and no true innovative thinking are generated. Humanities cost money, but the cost is zero and nothing in comparison to what it will cost for society if it does not focus on the humanities. Savings today become costly expenses tomorrow. A society where there is no room or appreciation for critical discourses – the hallmark of Cultural Studies – is not sustainable. Therefore borders have to be challenged, and cultural research must be spread to other public arenas. This requires new concepts to think with. Conversation is a proposal for such a concept, that is put forward in this paper.

Plenary C – Values in Motion: Gender, Normativity and Change

This plenary panel is a round-table discussion with Pia Laskar, Erika Alm and Lena Martinsson.

Plenary D – The History of Europe on the Move: Transdisciplinary Perspectives

In his 1935 book History of Europe, the British historian H.A.L Fischer stated: “we Europeans are children of Hellas. [---] There is a European civilisation. We know a European when we meet him. It is easy to distinguish him from a native of Peking, of Benares, or of Teheran”. Such an essentialist take on the history of Europe and European identity is very uncommon in contemporary scholarly work. Writing the history of Europe in the early 2000s is instead a multifaceted enterprise. Various perspectives and theoretical points of departure are brought to the fore. Europe is perceived as a continent, a fortress, an imagined political community, a discourse, a cultural process promoted by various societal actors, and a lived everyday space. This panel will discuss different ways to explore various facets of the history of Europe and the overarching purpose is to offer new insights about a continuously evolving historiography.

Magnus Rodell

Bosnian Crossroads:

The History of Europe between “Barbarism” and Resistance

The point of departure in my paper is the 1994 documentary *Bosna!* by the French philosopher, author and politician Bernhard Henri Levy. Early 1994, Levy and a film team went to Bosnia to try to understand what was happening and why the European and the International Community remained passive despite all the atrocities that had been committed since the outbreak of the war two years earlier.

In the documentary Levy argues vehemently that it is clear that the Bosnian Serbs and the Bosnian Croats are the aggressors and the Bosnian Muslims the

victims and the defenders of European values. To make this point Levy formulates a certain European historiography. In my paper I will bring this historiography to the fore and discuss it as one example on how a very distinct way of formulating the history of Europe is produced in a very specific 1990s context. I will also use this example to generally reflect upon the enterprise of writing the history of Europe.

Benjamin Martin

Writing the History of 'European Culture': Considerations on a Troublesome Concept

This paper examines some of the difficulties surrounding efforts to write the history of "European culture," given the problematic nature of any effort to define that concept in the first place. One response to these difficulties is to undertake an intellectual-historical examination of the category itself. That examination reveals that efforts to forge the concept of European culture have themselves been stimulated by a perceived need to respond to the increasingly fluid nature of cultural transfers in the modern world. Focusing on the sub-category of "European literature," I will offer a short version of the argument that this concept only took on anything like its modern meaning in the twentieth century, through a complex, conflict-ridden, and transnational process. Understanding this process helps to highlight the sometimes unspoken tensions that surround efforts to define European culture today, as well.

Gabriella Elgenius

Symbolic Regimes and Historical Sequences: Symbols of Nations and Nationalism

This paper will explore national symbols and national ceremonies as markers of nation building by means of a systematic investigation of national symbolism in Europe. Nations clearly cannot be dated in a precise manner since they come into being by stages but their formations are marked by the adoption of national sym-

bols, such as the national flag and the national day. The complexity of the nation building process can be traced alongside the establishment of national flags and national days – as two main images of nationhood - as they are adopted, altered, modified, abolished, re-established to reflect significant events in the (re)making of nations.

As this information is systematised, three distinct *symbolic regimes* emerge alongside ‘pre-modern’, ‘modern’ and ‘post-imperial’ narratives and historical sequences. These patterns may, in turn, be linked to flag types, national day design and style, the socio-political context and age. Whereas some nations are represented by pre-modern religious or monarchical imagery others reproduce symbolic codes of the modern and republican age. Post-imperial narratives, in turn, point as rule towards an ‘ancient’ past prior to more recent state formations. However, historical material is not always useful and points to the potentially divisive nature of symbolism as with the post-historical or counter-nationalist symbolism that has emerged in Bosnia-Herzegovina and Kosovo.

Session 1

Konstnärliga karriärer – rörliga arbetsmarknader och flytande yrkesidentiteter?

Sambällsvetenskaplig forskning har länge pekat på att vi är på väg in i en post-modern, senmodern eller postindustriell samhällsepok där arbetsmarknaden i större utsträckning än tidigare blivit globaliserad och kommit att präglas av hög grad av rörlighet och individualisering. Man har hävdat att det alltmer blivit upp till var och en att skapa sina egna arbetstillfällen och själv staka ut sin karriär. Detta antas ske på en arbetsmarknad som efterfrågar högutbildad, flexibel arbetskraft som kan acceptera låga löner, korttidsanställningar, distans- och frilandsuppdrag. Dessa villkor har under lång tid gällt konstnärliga yrken eller kultursektorn där utövare brottats med osäkra anställningsformer och hårda konkurrensvillkor trots att de utgör en högutbildad samhällsgrupp. I sessionen "Konstnärliga karriärer - rörliga arbetsmarknader och flytande yrkesidentiteter?" behandlas ur ett kulturstudieperspektiv olika aspekter av rörlighet inom konst- och kultursektorns arbetsmarknader. Kan rörlighet och flexibilitet föra med sig både osäkerhet och öppenhet, beroenden och frihet? Vilka betydelser har olika former av rörlighet för de verksammias vardag, (yrkes)identitet och livsstil?

Marita Flisbäck & Anna Lund

Three years ago the Swedish government introduced a far-reaching cultural policy reform concerning the responsibility for regional cultural activities. Under the reform every region, works with local and regional cultural administrators, cultural politicians, artists and representatives of civil society to produce a three-year plan for regional cultural activities. From a sociological point of view it is interesting to study the reform's impact for artists' working life because in Sweden their professional situation is highly dependent on political goals and support. The article's aim is to discuss with the help of professional theory the relation between political control, artistic working conditions and professional autonomy. We discuss whether the reform might lead to a broader recognition of artistic work as the work now is anchored in the broader society, or if the cultural reform means that the artistic work skills primarily are defined outside the group of artistic professionals. In other words, we illuminate theoretically possible answers of how the reform affects artists' professional situation concerning jurisdiction in a specific field of competence.

Ulf Friberg

Den kapitalistiska skådespelaren eller den kapitalistiska teaterns brist på konkurrens

Ekonomismen skapar nya levnadsvärldar nya diskurser som vi alla har en intersubjektiv förståelse för. Vi är alla mer eller mindre tvingade att agera i diskursens värderingar. Eftersom vi lever i ett kapitalistiskt samhälle, ett marknadssamhälle, och eftersom det som vi betraktar som den svenska teatern är en del av det offentliga samhället, måste även den betraktas om kapitalistisk. Detta innebär rent praktiskt att institutionsteatern vilar på ett ekonomisk tänkande, där den ekonomistiska diskursen genomsyrar verksamheten. Ekonomismen mått är helt enkel att räkna resultat. Grundteser är enkel, kapitalet ska maximeras. Varje satsad krona ska ge maximal utdelning, och resultatet måste synas, måste kunna räknas. Ekonomismen lever på kvantitet och expansion. För en institutionsteater innebär detta ingenting annat än fler publiksuccéer, ökad publiktillströmning för sitt fortsatta

berättigande. Eftersom verksamheten för det mesta går med ”ekonomisk förlust” är det inom den kapitalistiska konstsynen antal åskådare som mäter resultatet och därigenom ”kvaliteten”. Det är detta som numera är mättet på kvalitet i verksamheten, kvantitet. Detta legitimerar verksamheten. Det finns en öppen politisk samstämmighet i detta. Men vi lämnar beslutsfattarna och istället närmar oss individen så handlar det inte bara om pressen utifrån. Vad som är mest intressant och oroande är att individen i detta paradigm själv medverkar till den ekonomiska styrningen och detta påverkar hantverket, vi får ett kapitalistiskt skådespeleri. Vi lär oss hur man måste bete sig för att få vara en del av verksamheten. Det finns bara ett sätt att vara konstnärligt ”rätt” och det är att vara ekonomiskt bärkraftig.

Sofia Lindström

Kungl. Konsthögskolan (The Royal Institute of Art) in Stockholm is the oldest educational arts institution in Sweden. At Kungl. Konsthögskolan, the norm of (artistic) freedom has been implemented as a logical consequence of the conditions in the art world. This was also one of the most pressing issues raised by former students in an alumni report. According to the alumni, the freedom implemented at the Institute was deemed as both the best and the worst concerning their education.

In this paper, I would like to discuss what kind of freedom has been implemented by the Institute, and how this has been done, as well as how the former students handled the freedom during their years at the Institute. My findings indicate that the students who expected to receive an education in a more traditional sense were more likely to experience the reign of freedom as a burden. In contrast, students who rather viewed the Institute as a platform, did not. This leads me to the questions: how can we understand Kungl. Konsthögskolan, if it is not primarily to be understood as an educational institution? What is education, and in contrast: what is arts education (at Kungl. Konsthögskolan)? What is a student, and in contrast, what is an arts student?

In investigating these issues, this paper seeks to broaden the perspective of the freedom at arts education just being a consequence of the freedom in the art world, and to raise the issue of the future of the arts education at Kungl. Konsthögskolan.

Danka Miscevic

Kampen om konstnärlig yrkesidentitet: berättelser om underordning, vrede och motstånd

Den samtida utvecklingen inom arbetslivet har ofta beskrivits i termer av en ökad grad av individualisering, mobilitet och flexibilitet, vilket ställer höga krav på den enskilde individen att själv ta ansvar för sin livsbana och försörjning. Dessa förhållanden kan medföra erfarenheter av såväl frihet, men också otrygghet som en följd av hård konkurrens och osäkra anställningsförhållanden. Konstnärliga yrkesutövare, däribland skådespelare hör till de yrkesgrupper som är verksamma under dessa förhållanden. I föreliggande paper behandlas elva frilansande skådespelares och skådespelerskors upplevelser av frilansstillvaron, där fokus kommer att ligga på frilansstillvarons baksida. Deras berättelser baseras sig på kvalitativa uppföljande intervjuer. Jag kommer att argumentera för att bristen på erkännande för ens yrkesutövning och bristen på materiella resurser bereder ett hot gentemot den konstnärliga yrkesidentiteten. Detta ligger till grund för vrede gentemot aktörer som i förhållande till intervjupersonerna befinner sig i en överordnad ställning. Vreden över villkoren i frilansstillvaron består ibland över tid och kan även ha en samhällsförändrande potential om den övergår i motstånd. Syftet med motståndet menar jag är värnandet om och bibehållandet av en konstnärlig yrkesidentitet. Motståndet kan vara öppet som dolt och manifesteras sig i såväl kollektiv som individuell form. Den anställningsotrygghet, mobilitet och hårda konkurrens om arbetstillfällen som följer i frilansstillvarons fotspår befrämjar dock också en tystnadskultur, vilket begränsar möjligheterna till motstånd och således också en potentiell förändring av ovannämnda förhållanden.

Chris Mathieu & Magnus Karlsson

Using the hallmark characteristics of professions – occupational closure; collegial control of occupational practice and standards; a standardized and codified body of occupational knowledge; and collegial control of education and training – as points of discernment, this article looks at how and why film workers have their occupational work and labour markets organized in other manners despite sharing

other characteristics of professionalized occupations. Despite (perhaps because of) the existence of multiple guilds and organization organizing film workers, and the success of unions at the lower level (in the Danish case *FAF*), professional status has not been attained. Despite the fact that those at the high end (i.e. heads of departments) of the film labour force have high skills and knowledge that is credited and documentable, this has not/cannot be collectively mobilized for closure – which apparently would be attractive to these incumbents in face the precarious and unpredictable nature of employment acquisition and career termination in this industry. Likewise, though occupational specialization and knowledge and skill is high in film occupations, collegial control and influence over practice is moderate at best (inter-personal dialogue and consultation and in places like the US, guild-based awards), with the evaluations of other groups – producers, colleagues in other occupational specialties and especially critics and to a certain extent general audiences weighing heavily. While there are no formal certification or educational requirements for entry into film occupations there are formal and informal factors such as recognition, celebration, reputation and accumulation of credits that potentially could be used in a professionalization process, but also might be the very elements that mitigate professionalization. While occupational incumbents often teach at film schools and hold “master classes” and a weakened quasi-apprentice or protégé system still exists, this does not translate into control of the occupational education and training system. In essence, this article explores why film work and workers, who share some central similarities, but also basic differences with occupations organized as professions are organized under an alternative institutional regime.

Session 2

Författare i rörelse

Under den här sessionen resonerar vi om hur rörelse och förflyttning är viktiga dimensioner av skrivandet, men också om hur själva författarrollen har satts i rörelse och utmanats av krafter utanför individernas kontroll. Vi försöker därigenom belysa rörelsens roll för skapandet i såväl en konkret som i en mer symbolisk mening. Det handlar om resandets, flanerandets och stillsamhetens betydelse för konstnärskapet, och om författarens relation till politiken, vetenskapen och samhällets värdenormer.

Emma Eldelin

Författaren som flanör och fiskare – om växelspelet mellan rörelse och stillasittande i Virginia Woolfs essäer

I Virginia Woolfs *A Room of One's Own* beskrivs skapandets, skrivandets och författarens förutsättningar i hög grad i materiella och fysiska termer. Den centrala metaforen om det egna rummet – enligt Woolf en nödvändig förutsättning för kvinnans skapande – kan peka mot föreställningen om författaren som stillasittande, en distanserad iakttagare av sin omgivning. Denna bild växelverkar emellertid med en motsatt bild: Woolfs essä konstitueras också av ett jag som befinner sig i rörelse både kroppsligt (mellan olika platser och byggnader i ”Oxbridge” och London) och mentalt och intellektuellt (mellan olika tider, teman och associationer). I såväl romaner som essäer återkommer Woolf till bilden av författaren som å ena sidan stilla och orörlig, å andra sidan i fysisk rörelse, ofta på promenad i stadsrummet. Woolfs växelverkan mellan stillasittande och rörelse är intressant att

ställa i relation till flanörtraditionen, bl.a. som den har diskuterats av Walter Benjamin. Samtidigt tycks Woolfs bild av författaren delvis skilja sig från Benjamins flanör. Benjamin observerar att flanören – då staden så småningom blir alltför svår att överblicka och begripa – drar sig tillbaka från gatorna till en observationsplats på distans från massorna och spektaklet och därmed också går från rörlighet till stillasittande. I Woolfs författarskap finns snarare ett kontinuerligt växelspel mellan rörelse och orörlighet som uttrycks i metaforer som det egna rummet, det lutande tornet, författaren som fiskare och som nyfiken flanör på Londons gator. I min presentation diskuterar jag några exempel på denna dynamik, främst med utgångspunkt i Woolfs essäer.

Svante Landgraf

Resandet och rörelsen

– om flykt och rastlöshet i några svenska reseskildringar

En resa tar slut när man når målet. Bara den som är i ständig rörelse reser på allvar. Resan innebär inte bara att vistas på en främmande plats, för i stillhet blir varje plats snart välbekant. Den sanna resenären är drabbad av en rastlöshet, en längtan vidare, mot nya och okända mål, som lätt kan ge resan karaktär av flykt. Vad han eller hon flyr från är av mindre betydelse, men det är något välbekant, något i vardagen därhemma eller kanske något i den egna karaktären. I min presentation undersöker jag hur ett par författare till reseskildringar från 1990-talet ständigt söker sig vidare, rastlöst, som en slags flykt mot eller från något okänt, och hur detta påverkar deras bild av mötet med det främmande och därmed skildringen av deras utopiska föreställningar. Det rör sig om Sven Lindqvists möte med Sahara och Kristian Petris sökande efter allt ensligare öar.

Gustaf Marcus

Författaren mellan vetenskapsmannen och det romantiska geniet

Hur bör författaren förhålla sig till vetenskapsmannen, samhällets nya profet? Så kan ett viktigt tema i sekelskifteslitteraturen formuleras. I min presentation kommer den här problematiken belysas utifrån några olika författarskap: Strindberg,

bröderna Goncourt, Zola och Bourget.

Ett centralt problem som de här författarna ställs inför är hur man kan använda vetenskapen utan att hamna i en steril determinism. Den här frågan rör både författaren och den skönlitterära texten. Kan man behålla bilden av det självständiga, romantiska geniet – den självbild som sekelskiftets författare hade ärvt från tidigare författargenerationer – och ändå använda vetenskapliga metoder? Frågan ställs på sin spets i de självbiografiska texter som speglar författaren vid den här tiden (till exempel *Le Docteur Pascal*, *L'Oeuvre*, *A Portrait of the Artist as a Young Man* och *Tjänstevinnans son...*), där behovet att stå utanför vetenskapens snäva ramar och behålla sin författaridentitet måste vägas mot behovet att använda vetenskapens prestigefulla instrument och diskurser. Här framkommer en ambivalent rörelse mellan två poler som utgörs av den positivistiska vetenskapsmannen och det romantiska geniet.

Matilda Torstensson Wulf

Från svältande konstnärer till framgångsrika genier – Hur bilden av författarens roll i samhället förändras i ansökningar till Sveriges författarfond 1954-2012

De allmänna bibliotekens intåg i det svenska samhället under 1900-talets första decennier bejublades av folkbildningsförespråkare. Många författare ansåg dock att biblioteken hotade den litterära verksamhetens framtid; om författare och förläggare förlorade intäkter till följd av gratis utlåning skulle bokbranschen gå omkull, menade man. (Det hela liknar den debatt som förts under senare år med anledning av e-bokens ökande popularitet.) Lösningen på problemet presenterades i Biblioteksutredningen 1952: varje utlånad bok skulle generera en summa från staten till en särskild författarfond. Fonden har sedan 1955 årligen delat ut pengar till verkamma författare, både genom royalties och genom sökbara arbets- och resestipendier.

Ansökningsbrev till Sveriges författarfond har stadigt ökat sedan starten 1954. I dessa brev beskriver författarna sin livssituation och argumenterar för varför just de bör tilldelas ett stipendium. När man studerar ansökningarna över tid framträder en intressant utveckling: under fondens första verkamma decennier

ligger tonvikten på författarens desperata ekonomiska situation, ofta lyfts allvarlig sjukdom hos författaren själv eller en nära anhörig, samt svältande barn som författaren har försörjningsplikt för fram som huvudsakliga argument för förtjänsten av ett stipendium. Under senare år flyttas fokus dock alltmer mot författarens litterära prestationer, istället för utläggningar om den egna livssituationen bifogas publikationslistor och positiva recensioner av tidigare verk. Författarrollen har således rört sig från samhällets marginaler till dess toppskikt under några få decennier, om man får tro författarna själva. I min presentation diskuterar jag vad denna förändring av författarens roll i samhället innebär och kan tänkas bero på.

Martin Kylhammar

Bryt upp! Bryt upp! Författare tar ställning

Många gånger under 1900-talet har några ställt frågan: Varför tiger diktarna? Författare borde ta ställning, delta i moderniseringen och demokratiseringen av samhället. Bryt upp! skrev Karin Boye i dikten I rörelse. Så har ofta sagts om författaren: Bryt upp från elfenbenstornet, aktivera dig, ställ pennan i tjänst.

Ty vem kan bättre än författare vara de språklösa talesmän, själens ingenjörer, naturens ombudsmän, demokratins förtrupp... Sällan är dessa roller helt bekväma att spela, men de spelas och har spelats mer eller mindre frivilligt, mer eller mindre av nödvändighet och inre tvång.

Min presentation utgår från fyra exempel då kravet på författaren att ta ställning varit alldeles särskilt påtagligt: Under Strindbergfejden 1910-12 då den tigande diktaren ifrågasattes; under hotet från nazismen då svenska författare gick i andlig beredskap; under obegriplighetsdebatten på 1940-talet då modernismens formspråk förklarades oansvarigt i en tid av ekologisk kollaps och världssvält; slutligen under 68-årsgenerationens tid då en dikt i revolutionens tjänst låg nära till hands.

Jag skall fokusera på fyra författare för vilka dessa krav på ställningstagande var särskilt omskakande och i en inledande presentation exemplifierar jag med en av dem: Verner von Heidenstam, Pär Lagerkvist, Sten Selander och Tomas Tranströmer. Med dem som empiri skall jag säga något allmänt om de litterära fejdernas betydelse och om litteraturkanons rörlighet.

Session 3

Rural and urban touristscapes

Claudia Contreras Ambriz

From social environments to urban landscapes: between mobility and staticity

Studying dynamics of mobility allows us to understand social environments generated among those who transit the different urban landscapes. The city of Barcelona, eminently touristic, is an ideal place to observe interactions and tensions between tourists, natives and immigrants. Ethnographic observation allows us to focus on the coexistence of the different sectors in communal spaces: transportation, shops, plazas, rambles, avenues and sites of congregation. This is to inquire into the representations of the bodies as shapers of spaces and environments. From individual manifestations to street art, from the static to motion, from micro to macro perspectives, from everyday life to the global, we analyse the adjustments and inferences of social networks and electronic media in the new ways of understanding mobility.

Erika Andersson Cederholm

Balancing contrasting mobilities in rural lifestyle businesses

The paper discusses experiences and values of geographical mobility among business owners in the tourism and recreational industry in rural Sweden. The study

is based on ethnographic interviews with so called lifestyle entrepreneurs, who explicitly seek to combine business, lifestyle and family life. The study comprises owners of horse-farms, farm-stays and Bed & breakfast enterprises, and includes lifestyle migrants as well as those who run an inherited farm. The analysis focuses on the dynamics between mobility and immobility, particularly how the families balance their own sense of being potentially mobile or immobile towards other people's or groups presumed immobility or mobility. Some of the themes identified are: 1) Lifestyle migrants seem to confirm an identity as potentially mobile by identifying with or against other lifestyle migrants and/or more "permanent" locals, 2) although everyday working conditions with a farm and a service business make the families relatively immobile, the value of being potentially mobile are sustained through close relationships with highly mobile guests or temporary workers in a form of vicarious mobility, 3) relative immobility is balanced towards an emphasis and appreciation of intense social contacts in everyday service encounters, which is associated with a travelling lifestyle. Finally, the paper discusses the relationship between values of autonomy embedded in running a lifestyle oriented business, and values of geographical mobility and the spatial and temporal constraints of everyday farm-based service work. (Keywords: mobilities, balancing, lifestyle business, farm-based service work)

Colin Arrowsmith

Cultural influence on spatial behavior in a tourist setting

One major challenge facing tourist operators and managers is catering for the spatial needs of tourists from diverse cultural backgrounds, whilst ensuring a positive tourist experience for all. The key is to improve our understanding of the spatial behaviour of tourists and determining visitor use at set destinations.

We present a study that investigates the spatial behavioural patterns of international tourists travelling to the City of Melbourne in Australia. We demonstrate that behavioural patterns are influenced by the differing cultural backgrounds of visitors. Based on Hofstede's cultural dimensions we classified spatial patterns of 278 international visitors to central Melbourne. Participants were selected using a random intercept method. Surveys were completed at eight key tourist attractions. These surveys sought information with respect to visitor spatial move-

ment and behaviour, and ascertained socio-demographic characteristics for each of the participants. Data was analysed using independent sampled t-tests, one way analysis of variance (ANOVA) and Pearson correlate analyses. The results showed marked differences in spatial behaviour between tourists from differing cultural backgrounds in terms of accommodation location, mode of transport to travel, length, direction, type and pattern of movement. This study highlights how the needs of tourists from different countries vary, and must be considered when catering and designing tourism products

Alma Raissova

Mobility of visually impaired guests in hospitality servicescapes

The paper sets out to examine physical mobility of visually impaired persons (VIPs) in hospitality servicescapes three stations: lobby, accommodation, public food place. Generalized aim is *critically assess hospitality servicescapes which seems to offer unequal opportunities for different groups of customers.*

The research project merges three brands of theories: theory on servicescape (Bitner 1992), time-geography model (Hägerstrand 1970), and mobility tactics (De Certeau 1984). The focus is on mobility in servicescapes since this has been shown to be essential to service provision and to service consumers.

Mobility of VIPs in servicescapes remains imperfectly studied, though, since current research on mobility in servicescapes tends to ignore major advances in the understanding of space as something social. In particular how space, and thus servicescapes, affect customers' mobility. This gap is addressed through the specific case of how blind people practice hospitality servicescapes.

To address the research goal, the data collection and processing has followed a qualitative methodology based on individual interviews, group interviews, and observations. The empirical focuses are on Synskadadens riksförbund Fritid in Helsingborg, Sweden and on travelers, members of Republican Library for Visually Impaired People, Kazakhstan.

It was found that: (1) physical movement of VIPs in the hospitality servicescapes are barriered and/or aided by mediated mobilities of servicescape dimensions (ambient, design, and social); (2) VIPs resist mobility constraints (capability, coupling and authority) by developing different mobility tactics.

Session 4

Dealing and coping with displacement

Anette Wikström

Returning and reconnecting to people and places to restore health in KwaZulu Natal

Many people from Nkolokotho, part of a former homeland in northeastern KwaZulu Natal, have got their second home in a township outside Durban. In Nkolokotho it is difficult to make a living while Durban offers migrant workers opportunities to earn some money. However, when migrant workers fall ill they wish to return to their rural homestead. Although the health care offered in rural areas is not efficient, people wish to connect to their family and ancestors. My aim in this paper is to explore acts of returning, what they say about agency and the circumstances under which people live. Six months of ethnographic field work make up the material for my analysis.

I theorize the acts of returning using Adriana Cavarero's concepts "the narratable self" and "weaving together". A person returning home tells her story through her actions. Returning means weaving oneself within a web of relationships that is located in material things and places. The act may seem unproductive at first but in fact people produce space and relationships over time. Colonial rule, the apartheid system and migration work have created a void in people's life. The "health-seeking journeys" were inflicted by the colonial regime and are used by many migrant workers today. Practices of returning, and efforts to reknit unraveling communities, are marginalized people's reaction to their position in the new South Africa. Weaving relationships and social space is a strategy to define one's time and space, and to exert some control over a life that has created separation.

Marjan Moris

A return ticket to the Handelsstraat: The role of ethnic affiliation in mobile coping strategies

In 2007 the university of Antwerp published regional data about the alarming poverty rates amongst Italian, Moroccan and Turkish minorities in consecutive immigrant generations living in Flanders, Belgium. Emerging research has aimed largely to analyze the issue in an urban context; a consequence of the greater spatial concentration and measurability of both poverty and immigrant prevalence in Belgian cities. Studies on rural poverty (in which ethnic minorities are overseen) as well as studies on migration to rural areas (in which poverty is usually not the topic dealt with), indicate however that there are relevant contradictions in urban-based findings as opposed to the rural context.

This paper draws on the data of a current study that aims to contribute to our knowledge of the living conditions of ethnic minority members dealing with poverty, 'beyond' the traditional urban context. The role of the Flemish rural area in the lifeworld and survival strategies of this diverse group of individuals is being examined through multi-sited qualitative fieldwork in the province of Antwerp.

In a preliminary analysis of 24 in-depth interviews and participant observations we look at the choices in daily life trajectories and space use that are mentioned during the fieldwork. Noticing the spatial seclusion from ethnic peers that is being experienced, the importance of ethnic affinity as an instigator for strategic (im)mobility is remarkable. The paper draws from social and cultural anthropology, social geography and migration and poverty research to discuss the relation between these daily life mobilities and integration - and identification processes.

Ajay Saini

Post-tsunami changes among the Nicobarese: An Ethnography of the Nicobarese of the Southern (Group of) Nicobar Islands (India)

The Andaman and Nicobar islands (ANI) are inhabited by six tribes: the Jarawa, the Sentinelese, the Onge, the Andamanese, the Nicobarese and the Shompen, which are amongst the world's most ancient tribes. The Nicobarese that belong

to the southern group are one of the least developed indigenous populations given the infrequent contact with non-tribal population until December 2004, when the islands were struck by the tsunami. The Tsunami of 2004 has been the biggest natural disaster in the history of the Andaman and Nicobar archipelago. It subjected the Nicobarese to several hardships and disabilities including the destruction of property, lives, livelihoods and ecology.

The Tsunami of 2004 caused large scale interventions in the area that involved relief drives and the initiation of various welfare and development activities. Apart from shelter, the Nicobarese were provided with free rations, monetary compensations and amenities like water, health and electricity. Eight years have elapsed now and many welfare activities run by the administration like free ration supply have been called off. The Nicobarese, who were once self-sustaining in the pre-tsunami phase are betraying the signs of utter dependence in the post-tsunami phase.

The paper traces the impact of welfare and development programmes on the Nicobarese not only in terms of economic and social domination, but in relation to its influence on cultural meanings and practices. The paper elaborates on how the Nicobarese 'rationality' namely their sense of a set of institutions, their actions, perception about the world and themselves (which were an integral part of their culture), have been influenced by the post-tsunami development programs. The paper also reflects on the changes in the Nicobarese subjectivities and the construction of new subjectivities on the lines of symbolic ideology inherent in the welfare and development work, that has influenced unprecedented socio-cultural changes among them.

Session 5

Unsettled norms in and for Cultural Production

Ilkin Mehrabov

Moving forward the concept: Critical reflections on universality of music perception

This theoretical paper is an attempt of trying to look at universal aspects of music, especially as outlined by Philip Tagg, and engaging into articulation on how music can universally be pleasurable for people who are total strangers to its origins and roots. Main argument of the paper, driving its conclusions from analysis of historical and recent studies concentrating on bio-emotional perception of psychophysical dimensions of musical cues within the different tonal systems, is that only the emotional part of the music, only the hidden emotions of joy and sorrow, unconsciously decoded by audience members listening to it, are responsible for this fascination and nothing else can be counted in when trying to understand the universality of music and musical codes. Paper focuses on critique of semantic interpretations of music and instead calls for moving the focus of scholar attention towards biological perception of music by human brain and nervous system. Paper ends with a call for a more cross-cultural research on emotional perception and interpretation of music, both Western and non-Western.

Ingemar Grandin

Art music as migratory practices

The present-day interest in mobilities – as human movement and cultural flows – took off in the late 1980s and 1990s, with scholars such as Arjun Appadurai, Ulf Hannerz and (a little later) James Clifford making seminal and foundational contributions. Though Appadurai, for one, pointed here to both cultural homogenization and cultural heterogenization, research today tends to focus on the latter, and to see mobilities as something that unsettles the norms of cultural productions in favor of “hybridization” and “global mélange”. The homogeneous norms thus challenged and unsettled are typically seen as a product of the nation-state. And, finally, present-day research is rather obsessed with mobility as something new and as a feature defining the contemporary world.

The aim of this paper is to question these scholarly norms. The analysis draws upon two different traditions of art music: Southasian *shastriya sangit* and Western “classical music”. Both are constituted in multiple fields over vast geographical areas, interconnected by flows of both people and cultural goods, and maintained by mobile, culturally and linguistically diverse diasporic formations of people united by their common allegiance to their musical art. Mobilizing these two cases and pushing the analysis back to the 19th century and before, I attempt to show how mobilities settled (rather than unsettled) norms and produced transnational cultural homogeneity in an era long before the age of the nation-state and of postnational challenges.

Lucian Emil Rosca

Romanian Folk Music During 1944-1989 Manipulation directions and techniques

“Folk music or the new song” has appeared during the last 50 years, before 1990, as a new musical style, a precise means of manipulating the workers in the rural areas, but also of those who were not accustomed to the western culture. The new politics in the East-European area had a clear direction – to intervene also in this

area, in rethinking not only the economy and politics, but also the culture.

The demolition of the ancient Romanian village and the destruction of everything tradition meant- customs and religions- in short, the unaltered rural culture-, has been reactualized by the new directives received from the Soviet East.

In Romania after 1944, "the place of music, and arts in general in the multilateral education of the masses, in the formation of the Socialistic frame of mind has been distinctively defined in the documents of our Party and in the speeches of Comrade Nicolae Ceausescu".

The new folklore has been represented first with traditional melodies, with new lyrics. In time, these melodies became more militaristic in rhythm and rime and the lyrics referred to the new and prosperous life "the man" enjoyed now, freed from capitalistic system.

Cultivated music (symphonic and vocal music, opera, ballet etc.) has as source of inspiration the "grand accomplishments of the Socialism attained under the leadership of the Romanian Worker's Party".

Session 6

Att närma sig och uppleva rörelse

Daniel Pargman & Daniel Svensson

Från rörelse till sport och till sporter utan rörelse

I begynnelse skapades de första idrotterna utifrån fysiska praktiker för att förflytta sin kropp – från *rörelser*. Denna process skedde parallellt med moderniseringen och industrialiseringen och exempel på sådana idrotter är längdskidor, rodd, skridskor, simning och löpning. Dessa idrotter utgick inte sällan från en arbetsrelaterad praktik, till exempel skogsarbete, och blev genom standardisering, organisering och rationalisering till såväl tävlingsrörelse (för de aktiva), evenemang för stillasittande besökande (för åskådarna) och till föreningsliv/sociala rörelser (för amatörer och professionella utövare, tränare, administratörer, sponsorer/investerare). Man kan inom alla idrotter se en rörelse över tiden mot en större “sportifiering” (Guttman 2004, Yttergren 1996, Yttergren 2012).

I dag finns det idrotter där utövarnas fysiska rörelser är starkt begränsade, men där rörelser av annat slag spelar desto större roll. Datorspel har gått från att vara ett fritidsnöje för ungdomar till att också bli en tävlingsidrott, “e-sport”, med internationella tävlingar och professionella utövare (Rambusch, Jakobsson och Pargman 2007, Taylor 2012). Inom e-sport sker rörelserna företrädesvis inuti datorspel och det finns såväl likheter som skillnader mellan dessa typer av nya sporter och mer traditionella idrotter. Där vissa idrotter tidigare har betecknats som “materialsporster”, bygger e-sport instället fullständigt på en fungerande teknisk infrastruktur av datorer, nätverk och servrar. Inom idrottsvärlden har vidare rörelser över gränser ökat i betydelse i och med framväxten av fler internationella, globala, och vad beträffar e-sport också internetbaserade gränsöverskridande arenor (Fin-

dling & Pelle 2004). Träningens allt större betydelse och en allt tydligare teoretisk/vetenskaplig underbyggnad är också en viktig del av sportifieringen (Heggie 2011, Hoberman 1992, Svensson 2013).

Vi menar att även om idrotter kan särskiljas vad gäller rörelsernas utövning och betydelse så styr ändå liknande processer både de arbetsintensiva idrotter som sprang ur tungt kroppsarbete under 1900-talet och de digitala sporter som är på frammarsch idag. I både modern och "postmodern" idrott kan man skönja en rörelse mot standardiserade, rationaliserade, medialiserade och kommersialiserade tävlingar.

Thorgeir Fjeld

Moving the Posts: Two Approaches to Sports Studies

For the upcoming ACSIS Conference I wanted to propose a paper with the title, "Moving the Posts: Two Approaches to Sports Studies", that investigates how a way of soliciting from academic sports knowledges efficiency in terms of public health, societal belonging supportive of the state, and so on can be contrasted with a growth in studies of sports that commences from the view that situated ("couched") spectators produces meaning of sports events differently and that the subjective character of meanings attached to spectacles has ramifications for how the object of studies

Karin S. Lindelöf

Tjejlopp som kulturellt fenomen – villkor för kvinnors motionsidrottande

Motionslopp för kvinnor, så kallade tjejlopp, har blivit en vanlig och populär företeelse i dagens Sverige. Tjejloppen utgör en viktig del i det som brukar kallas breddidrott och hundratusentals kvinnor deltar varje år. Loppen marknadsförs ofta med ord som gemenskap, fest och glädje – utan jäkt och stress. De större loppen inramas av festligheter och shoppingmässor, och till arrangemangen hör också ofta manliga konferencierer – mer eller mindre kända – som agerar stämningsskapare vid starten. Det är uppenbart att konceptet är lyckat och lockar många deltagare, liksom motionslopp i allmänhet, men vi vet fortfarande väldigt lite om

dess arrangemangs betydelse i människors liv eller i det svenska samhället i stort – och varför de upplevs som så attraktiva.

Föredraget utgår från ett pågående forskningsprojekt om tjejlopp som kulturellt fenomen: Vad är ett tjejlopp? Hur och när uppstod fenomenet? Hur förändras det över tid? Vad är det som gör att så många kvinnor vill delta i dessa lopp? Vad säger det om vår tid och vår kultur? Hur upplever deltagarna dessa lopp och hur berättar de om sina upplevelser? Inom vilket/vilka maktfält befinner sig tjejloppen och dess deltagare och hur görs de begripliga? Vad betyder "tjej" i de här sammanhangen? Fokus ligger dels på deltagarnas egna upplevelser av och berättelser om loppet, dels på de samhälleliga betydelseerna av dessa lopp: för könsrelationerna, för motionsidrotten och för de möjliga sätten att vara kvinna och motionera.

Elin Borrie

Dansa dig stolt

Detta paper presenterar en fältanalys av svensk breakdancekultur med fokus på hur värderingar, praktiker och danssteg skapar ett forum för självförverkligande.

Fältanalysen är en del av min magisteruppsats *Landet mitt emellan proffs och amatör. En analys av ett subkulturellt fält och av kulturutövande som betydande för självidentiteten* (2012). Analysen utgår från kvalitativa intervjuer med breakdansare och aktivt deltagande i breakdancekulturen under ett års tid.

Med utgångspunkt i "danssteg är mer än danssteg" skissar jag breakdanskulturens specifika spelregler. De fungerar reproducerande, bestämmer "rätt och fel" inom kulturen och sätter gränser mot omvärlden. Samtidigt skapar spelreglerna en arena för individuellt självförverkligande. Följande kan presenteras med endast ord eller med ord och dansrörelser.

The foundations. Dansens grundsteg berättar historien om breakingens ursprung.

En fri dans. Breakingen måste kännas unik för var dansare och icke-institutionaliserad för gruppen.

Självjord. *Själv-* för att man ska träna sig själv och koreografera sig själv. Och

-gjord eftersom läroprocessens praktiker resulterar i specifika rörelser *och* i en identitet som breakare. När man lär sig dansa med rätt känsla är man breakare.

Föra kulturen vidare. Erkända breakare lär ut grundstegen (historien) till nya adepter.

Rätt stil. Dansens frihet motsägs av dess mycket specifika rörelsemönster. Friheten finns i kulturens förhållande till omvärlden snarare än inom kulturen.

Battlet. Det genomsyrar hela kulturen och har två funktioner. Den ena sammanhållande; här avgörs inte endast vem som är bäst utan även mest ”rätt”. Den andra är nyckeln till självförverkligande; utmana sig själv och känna stolthet över vad man åstadkommit helt på egen hand.

Susanne Höglin

Gående som kulturell aktivitet

Att gå är en grundläggande mänsklig företeelse. Ändå befinner sig inte själva gåendet utanför en kulturell ram. Vi rör oss annorlunda på en konstutställning än på väg till bussen. Turistens långsamma flanerande längs strandpromenaden skiljer sig radikalt från militärens disciplinerade marsch. Att gå har blivit en motionsform under rubriker som ”power walk” eller ”stavgång”. På gymen sker en särskild form av maskinell gång, där man hur långt man än går ändå blir kvar på samma ställe.

Konsumtion framkallar olika gångstilar, från fönstershopparens loja kikande till den med handlingslista och kundvagn försedda shopparen. Men även inne i en butik kan rörelserna vara planlösa och lite trevande för den som inte riktigt vet vad hen är ute efter.

Motsatsen, att inte gå, kan också bli kännbar. För den som är van att transportera sig till fots känns ett tillfälligt besök i ett bilburet samhälle som en (påtvungad) passivitet i benen.

Demonstrationståget kollektiva rörelser är att anpassa tempot i stegen till de andra som deltar.

Den här fina skillnaden mellan att gå och att springa-den som inte får överskridas i tävlingsformen gång-aktualiseras i den stressade nutidsmänniskans målmedvetna snitslande.

Gången har också stråk av klass och genus; borgerlighetens flanörtyp med sin uppräta men avslappnade stil. Den distingerade herren med händerna på ryggen.

Det materiellas inverkan på gåendet blir tydlig hos den som "hoppas" på kryckor eller går i höglackat. Men också det motsatta, att gå utan några tillbehör alls, barfota, lite hukande och med koncentrerad blick frambringa en speciell gångart.

Sammanfattningsvis finns en gång för varje mänsklig aktivitet och typ. Ett gångsätt för den arbetande människan, den lediga, den motionerande, den protesterande och den presterande.

Att gå med högburet huvud eller med svansen mellan benen. Gå bort, gå hem eller gå ut.

Vilka nya sätt att gå kommer att visa sig?

Session 7:1 & 7:2

Learning from Piracy

The cultural, political and imaginary figure of the ‘pirate’ is something that seems everywhere in the contemporary world, from Somalian rogues to teenagers downloading the latest episode of ‘Pirates of the Caribbean’ and the global proliferation of political and ideological movements opposing copyright expansionism. Exactly what piracy represents is, like terrorism, indeterminate and object to interpretation and manipulation, revolving around issues of power, ownership, property rights, whiteness, masculinity and a homogenised capitalist system that has come to represent our contemporaneity. Piracy can sometimes confront these frameworks by questioning the fixed and defined boundaries that have come to represent the complex system of capitalism. Contemporary piracy challenges us to rethink deterritorialization, identity, subjectivity, individual and common authorship and what a cyborg can be.

This workshop asks the question of what piracy can tell us about culture and society if we regard it as a phenomenon worth serious intellectual attention. It explores how piracy, in its widest sense, reflects, embodies and transgresses conflicts and borders in modern capitalist society. It includes full papers as well as presentations of academic and artistic works in progress that address the various acceptations of this generic word, the multiple ways it can be invested, used, mis-treated, abused and even subverted, beyond regulation and moralist limitation.

Chairs: Donatella Bernardi, Palle Torsson, Martin Fredriksson

Part 1: Pirate Imaginaries

Donatella Bernardi, Palle Torsson, Martin Fredriksson

Learning from Piracy?

This presentation, as well as the title for the entire workshop, derives from the draft for a future master course about piracy currently under construction. Inspired by Robert Venturi, Denise Scott Brown and Steven Izenour's famous PhD course and research project *Learning from Las Vegas*, from 1968, our course proposal takes on piracy as an object of study, asking what we can learn from piracy. Venturi, Brown and Izenour's project, considered by some as the key to post-modernism, avoids any kind of morality or aesthetical preconception. If Las Vegas is vulgar, trivial and far away from any modernist ideal, the place is nevertheless tremendously revealing about America. The proliferation and politicisation of "Piracy", in its turn, constitutes (one of) the most interesting episode of the cultural, political, technological and juridical landscape during the last decade. Piracy, as Las Vegas, is therefore a space of investigation, physical and symbolical, loaded with energy and potential that go beyond conventional breaking down, creation being always bound with destruction.

Denise Ferreira da Silva

A Conversation on Hackerspace

This presentation covers themes emerged in an email conversation, with Donatella Bernardi and Palle Torsson, which covered themes such as hackerspace, peer networking, and free software. As the conversation unfolded, we considered possible critical contributions from the feminist and autonomist currents in Italian Marxism to the thinking with Piracy. In this paper, I further explore how Science Fiction, Particle Physics, and Alchemy might open up (yet another) space for intellectual interrogation, animated by our thinking through/about/with hackerspace. From there, I think, Europe might come up very differently. For the move is to attend to the 'European' from the edges of Europe (Italy, Sweden, or

even my particular postcolonial/migrant [historically-geographically-nationally-racially]) link to it through Portugal, Britain (the economic British Empire), and France (the intellectual imperial hold on Brazil's imagination). The main question here is what possibilities it offers for thinking the European, Europe, and the onto-epistemological basis for the frames of intervention a certain understanding of Europe has produced and sustained.

The hope is to help and move further in the shifting from the usual critical course. So instead of thinking from Europe, inspired by this three-way exchange on Piracy, I would like to explore what I call a radical praxis (a way of knowing and doing).

Ulrik Volgsten

**Piracy, Musical Work, and the Monosexual Concept of Creativity
– Time to do Away with an Obsolete Metaphor and Affirm the ‘Mothership
Connection’?**

The paper highlights the interrelation of the notions of piracy, musical work and genius composer. It is shown how the metaphor of the pirate requires a treasured object to steal. This object is the immaterial musical work, composed by a musical genius. Although this genius is a myth of romanticism, it is also shown how it is founded on an ancient notion of “monosexuality.” This notion, it is argued, has negative consequences for composers, musicians and listeners alike. Together, the metaphors of the pirate, the genius and the work constitute a figure of thought that at the beginning of the 21st century fulfills a legitimizing function for a malfunctioning copyright. It is therefore suggested that the pirate metaphor be jettisoned along with that of the romantic genius and the immaterial musical work. In its stead the mothership connection may be a more constructive metaphor.

Part 2: Use and appropriation of Cultural and Urban Space 14:00-15:45

Mariadele Arcuri Rossoni

Garvest Boon

Garvest Boon is the codename of an art project aiming to recreate the legendary Harvest Moon game from 1990 SNES according to how I recall it, how I would use the symbols in it nowadays. It is a homage/ripoff/mash up. I make use of sounds from youtube memes, custom melodies composed for this specific project, spritesheets from amateurs, creative commons and ripped sheets from the original game, some of them I then modify personally to get the right feeling. Much of the story and world of Garvest Boon are created custom for the project, as they are now revolving around a more subjective perspective; the old metaphor of the idyllic countryside is now exchanged for metaphors of alienation and (mis-)adaptation to society. The gameplay and backgrounds are kept very similar, but the atmosphere has changed. Garvest Boon is being developed past its playable demo state of today, and we're creating a fully retro instruction booklet complete with hand drawn illustrations to go with it.

Kosta Economou & Anne-Li Lindgren

Childhood re-edits: Challenging norms and forming the lay professional on Youtube

The Paper presents an upstart of research into issues of how youtube culture can present an arena for members to remake and remodel mainstream as well as sub-cultural media content (Youtube clips, Television and Film content and everyday life materials). We try to juxtapose analyses from both media and child studies perspectives to look at ways in which images of childhood or preferred notions of the “good” childhood in idyllic rural or past settings are reedited into a possible critique of the perceived prescribed childhood that youtube clip-makers engage in. Also we look at ways in which these media literate actors use youtube as a display of skills in both media editing and media “savvy-ness” and try to analyse

whether a new position of “lay-professionals” emerge, in between popular culture and professional media production, where prowess in both will be important both for how social and cultural critique can emerge, and how the next professional media class is formed.

Ana Betancour

Mapping the commons

This paper will explore the notion of urban commons – urban spaces and resources that are “held in common”, spaces that are defined by their usage, by those who need and use the spaces, rather than their by their formal ownership. The commons have traditionally been defined in terms of forests, water, the atmosphere, fisheries or grazing land – resources that are shared, used and enjoyed by “all” or a collective. Today, the commons is also understood as a cultural product – information, literature, music, arts, design, film, radio, and software. For centuries there have been struggles over what is to be defined and practiced as “commons” and what is to become private or public property. Currently such struggles can be seen over natural and digital resources but also over urban spaces manifested in social movement claiming right to the city. This view of commons in an urban context and cities are seen as production places of the immaterial commons — “knowledge, languages, images, affects, codes, habits, and practices.”¹ What is relevant for the “urban commons” discussion is their use of identity politics as platform for change, and as a first step of organisation. A series of practices of urban commons will be introduced. The aim here is to map what the notion of the commons can mean for the understanding and re-defining urban space. Understanding here mapping as proposed by Deleuze and Guattari, as a performance that can become a reflection, a work of art, a social action.

Magnus Eriksson

Piracy, code and law

This paper will trace the history of the struggle between efforts to equate discourse and power and the figure of the pirate that always reinvoles material agencies as it has played out both in cities and inside computers.

As noted in the call for this workshop “[p]iracy can be envisioned as a struggle over resources that are located in the borderlands between the public and the private, encouraging us to imagine a new vision of space; a struggle that creates and exploits leakages between enclosed properties and the commons”. Piracy is thus a struggle between the material accessibility and the legal and normative enclosure of resources. Piracy represents an imagination that transcends the legal and normative boundaries towards the materiality of social exchanges. Planning, on the other hand, is to do exactly the opposite -- to make the legal/normative and the materiality of a space to perfectly coincide. This is not at least evident in regards to urban piracy where uncontrolled growth of cities and use of its resources are in a constant struggle with the top-down perspective of planning and the ordered, calculable, city.

Session 8:1 & 8:2

Den rör(l)iga (barn)kulturen

Det finns idag en rad aktiviteter för barn och unga (0-18 år) inom kulturområdet. Några exempel är: kulturverksamhet på institutioner; kulturverksamhet i civilsamhället; kultur som iscensätts på Astrid Lindgrens värld, Gröna Lund eller Science Centers; kultur i digitala medier; och kulturskapande med digitala medier. De olika exemplen kan bestå av kultur av, med eller för barn och unga eller kombinationer av de olika formerna.

Sessionen vill bjuda in forskning som lyfter frågor om meningsskapande och vad som händer i konkreta aktiviteter med barn och unga på kulturområdet, liksom studier på policy- och samhällsnivå omkring de värderingar som är med och formar förutsättningarna för verksamheterna. Såväl nutida som historiska perspektiv välkomnas. Sessionen bjuder särskilt in bidrag som utvecklar teorier, metoder och begrepp som kan bidra till diskussioner om vad barnkultur har varit, är och bör vara, alltså där frågan om de rörelser som skett och sker inom barnkulturområdet belyses. Exempel på frågor är: Hur relaterar kultur/ arv, estetik, underhållning, konsumtion eller kulturpolitik till barnkultur idag och/ eller historiskt? Hur relaterar barnkultur till kultur och vilka förändringar kan man se över tid och för framtiden?

Sessionsledare:

Anne-Li Lindgren, Tema Barn & Tema Genus, Linköpings universitet och Anna Sparrman, Tobias Samuelsson, David Cardell, Tema Barn, Linköpings universitet

Den rör(l)iga barnkulturen 1

Ordförande: Tobias Samuelsson, Linköpings universitet

Ellinor Lidén

”Jalla, vi ville kolla på teater”

– Barns utsagor om och upplevelser av Stockholms stadsteaters närområdesförankrade verksamhet i Skärholmen

Som ett samarbetsprojekt mellan Centrum för barnkulturforskning vid Stockholms universitet och Stockholms stadsteater Skärholmen har en studie av verksamheten vid den nyinvigda scenen för barn och unga i stockholmsförorten Skärholmen nyligen genomförts med stöd av Statens Kulturråd (Lidén, Ellinor & Helander, Karin 2012). Huvudfokus låg på den unga publikens (i empirin 6-10 år) upplevelser, tolkningar och meningsskapande av föreställningsbesöken med avstamp i Skärholmsscensens artikulera ambitioner gällande tillgänglighet, delaktighet och närområdesförankring – likt s.k. community-teater där den specifika platsens betydelse för berättelse, tilltal och form konstnärligt undersöks. Skärholmsscensens strävan är att närområdet ska färga av sig på och genomsyra *hela* verksamheten – inte bara i form av arbetsprocesser och färdiga föreställningsproduktioner utan även den fysiska byggnaden och lokalerna i sig. I resultatet framkom spår av olika meningsskapande kulturer – bestående av aktörer inom skola, teater och ungdom – svåra att avgränsa eftersom intersektionella variationer föreligger inom varje kategori vilket gör dem heterogena och komplexa. Studien utgör en grund för mitt fortsatta doktorsavhandlingsarbete i vilket jag vidare ämnar undersöka en barnkultur som rör sig mellan vuxnas definierade ramar och barns meningsskapande, mellan scen och salong samt mellan en teater och dess närområde som är del av en barnteater i rörelse präglad av tvärkonstnärliga gestaltningar snarare än klassiskt drama.

Anna Lundberg

Äckel, jubel, kaos: Förhandling om betydelse i interaktiv barn- och ungdomsteater

Teaterföreställningar byggda på interaktivitet mellan skådespelare och publik har under de senaste åren blivit något av en växande trend inom svensk scenkonst för barn och ungdomar i Sverige. Det konstnärliga greppet gör att traditionell uppdelning mellan scen och salong sätts i rörelse, liksom den skapande processen och ensemblens förhållningssätt till såväl grupp som enskilda teaterbesökare. Helt andra förutsättningar, möjligheter, krav och utmaningar blir därmed aktuella. Ung scen/öst med säte i Linköping är en av de scener som arbetat mest genomgripande med interaktivitet i mötet med en ung publik. Vad innebär det i termer av estetik, politik och kunskap? Presentationen baseras på ett nyss avslutat fältarbete på barn- och ungdomsteatern Ung scen/öst. I en tvåårig interaktiv forskningsprocess har jag som genusforskare tagit del i arbetet med två produktioner: *Vad ska vi göra?* som spelades under hösten 2012, och *Den magiska cirkeln*, som spelades under våren 2013. Det metodologiska arbetet kommer att beskrivas, och tentativa frågor om den interaktiva scenkonstens estetik och politik i relation till unga människor kommer att presenteras och diskuteras. Såväl metodpresentation som frågor och resonemang utgår från intersektionella och feministiska perspektiv på makt, estetik, kultur och kunskap.

Johanna Sjöberg

Spädbarn som rörelse i reklambild

Spädbarn och bild-kan det bli mindre rörelse än så? Bilder är stilla och orörliga, och spädbarn är passiva och har litet handlingsutrymme. Eller?

Mot bakgrund av den ”nya barndomssociologin” (James, Jenks & Prout 1990) teoretiseras barn allt oftare som sociala aktörer och inte som en grupp som bara påverkas och blir socialiserade av andra. De allra yngsta granskas dock sällan ur ett barndomssociologiskt perspektiv (Lupton 2012). Kanske är det fortfarande svårt att se dem som aktörer? Samtidigt är det första barnets födelse ofta förstådd som den största förändringen i föräldrars liv. Det nyfödda första barnet ger vuxna en identitet som föräldrar och med det krav på omsorg och konsumtion. I sin tur

gör det dem intressanta för företag som säljer produkter för barn och föräldrar. I adresserad direktreklam som skickas till nyblivna föräldrar visualiseras och skapas berättelser om vad barn är och vad föräldraskap innebär. Min presentation rör direktreklamens tre övergripande bilder av barn, och där är rörelse på olika vis central. Ett fysiskt och nyfikat barn med behov av rörelsefrihet samt ett barn som tolkas vara i förändring utifrån utvecklingssteg och som bär förändring inom sig visualiseras omväxlande med ett passivt och ibland tillsynes dött spädbarn. Dessa visuella framställningar skapar en ambivalent och rörlig bild av spädbarnets kropp, kompetenser och sociala betydelse, tätt knuten till en roll som objekt för omhändertagande och som krävande konsument.

Ylva Lorentzon

Barns delaktighet i professionella kultursammanhang. Från formulering till realisering och reception

Inför budgetåret 2012 gavs tjugosex kulturmyndigheter och -institutioner i uppdrag att utarbeta strategier för arbetet med barn- och ungaverksamhet. Detta som en förlängning av uppdraget att integrera ett barnperspektiv. I dessa strategier, vars barnperspektiv är i fokus för min magisteruppsats, framgår att institutionerna utöver barnperspektiv strävar efter att arbeta med barns perspektiv samt att omfatta kultur för, av och med, barn (Lorentzon, Ylva 2012). Det påtalas att olika delaktighetsprojekt startats och fortbildning efterfrågas inom området. Parallellt har det inom barnkulturvärdet under de senaste åren framträtt ett stort fokus på barns delaktighet, något som till stor del kan relateras till genomslaget av barnrättskonventionen. Delaktighet omtalas idag politiskt som något otvetydigt gott och i kultursammanhang framhålls barns delaktighet stundtals som en kvalitetssäkring av kulturaktörer.

Dessa delaktighetsprojekt handlar mitt kommande avhandlingsarbete om. Syftet är att genom några nedslag undersöka hur dessa projekt kan förstås, från en diskursiv formuleringsarena, via iscensättningen av delaktighet till receptionen av dessa projekt. Jag frågar mig vad delaktighet i dessa sammanhang kan förstås som, vad den syftar till och hur den upplevs av deltagande barn. Förhoppningen är att problematisera och utforska hur formuleringsarena och realiseringsarena möts och vad som kommer till stånd i processen. Detta fokus på delaktighet och

barns perspektiv ser jag som en tydlig rörelse inom det barnkulturella fältet idag. De teoretiska kategorierna kultur av, för och med barn, sätts av den barnkulturella praktiken i rörelse. Och glidningarna mellan dessa kategorier producerar till viss del nya sätt att se och värdera kultur för barn, från kulturproducenters sida likväl som från politiskt håll.

Anne-Li Lindgren, Anna Sparrman, Tobias Samuelsson och David Cardell
Iscensättning av fiktion – sammanblandningar av fiktiva och materiella verkligheter i en temapark

Fantasi och fiktion är högt värderade fenomen när vi pratar om barns världar. När barn leker beskrivs förmågan att gå i och ur fantasivärldar, och att hålla sig kvar i fantasivärlden, som en kompetens. Men när vi pratar om barn och dataspel, medieanvändning eller vissa teaterbesök, beskrivs förmågan att vara i fantasivärldar ofta som något farligt och hotfullt. Att vara i en fiktiv värld blir då något negativt. Vi vill komma ifrån en sådan dikotomiserande och statisk beskrivning av fiktion och verklighet för att i stället beskriva relationen som en rörelse. Vi visar vad som händer när fiktion materialiseras i en temapark (Astrid Lindgren Värld) och hur det då skapas nya rörelser mellan verklighet och fiktion. Vi visar också hur föräldrar och andra vuxna deltar i iscensättningen av de nya rörelserna där verklighet och fiktion blandas. Vi använder dels visuell dokumentation, dels filmer från YouTube i analysen.

Den rör(l)iga barnkulturen 2

Ordförande: Tobias Samuelsson, Linköpings universitet

Ylva Ågren

Barnkulturella medielandskap i rörelse

I mitt pågående avhandlingsarbete undersöker jag hur syskon i åldrarna 4-9 år, samspelar kring de medier som finns i hemmet och hur detta kan förstås utifrån en barnkulturell kontext. Studien har etnografiska förtecken och är utförd i hem-

miljö. Jag har med olika metoder, främst deltagande observation med videokamera, följt 14 barn från sex familjer under en halvårsperiod. Syskonen i mitt material är aktivt och kulturellt agerande med de mediala artefakter som omger dem och som är en stor och betydande del av deras vardagskultur i hemmen. Fokus vilar dock inte enbart på mänskliga aktörer utan även de materiella objekten (t ex. barnens spelapparater) ska förstås som potentiellt inflytelserika aktörer som har betydelse för samspelet i en specifik situation. Genom att aktörerna inte är förutbestämda utan växlar med varje ny händelse, finns en konstant pågående rörelse i de barnkulturella medielandskap där syskonparen vistas. Det är snudd på omöjligt att fastslå var en mediehändelse börjar eller slutar. Ett TV-program omvandlas till rollek och dataspelens värld byggs i lego på golvet. De ramsor och roliga historier som barn traderar över tid finner också nya, snabbare uttryck, t ex genom att en sång på YouTube blir omåttligt populär och skapas i nya variationer – för att sedan försvinna till förmån för nästa fluga, nästa kulturuttryck. Även marknaden, som oupphörligen förmedlar uppdaterade produkter med fler funktioner, eller nya medietexter med än fräckare figurer, bidrar till en rörelse i barnkulturen, då dessa produkter blir åtråvärda objekt och statusmarkörer för barnen att sträva mot. De ickemänskliga artefakterna bidrar därmed också i hög grad till förhandlingar om vad barnkultur ska vara, innehålla – och få kosta.

Åsa Pettersson

The fear of the passive child – Or how to understand the physical activity demanded of children both on- and off-screen in TV for children

TV and children is often put forward as a risky relation in public debate and TV is argued to make child viewers passive and sometimes even obese. However, in TV programming for children the discourses of passive child viewers just hanging out in front of the TV is difficult to find. This paper aims at discussing how the discourse of the passive child is exchanged for another image of the child viewer in public service TV for children. In TV programming broadcast for a child audience, viewers are put forward as rather active. In my research on children's TV-programmes, in a Swedish public service context, physical movement is a reoccurring topic. In several of these programmes children are asked to join the characters on screen and get moving. This is a practice used in animated fiction as well as in

gymnastics programmes for a child audience. In public service TV for children the targeted viewers are in this way asked to exercise and move while watching TV. Some of the animated characters are also quite demanding in urging the viewers to physically engage in the programmes. The analysis is inspired by discourse analysis, visual culture and childhood studies and it focuses on narrative, spoken and visual aspects of how the child viewers in TV for children are configured in relation to the TV medium and exercise demands in the TV-programmes.

Elin Låby

Är barns bilder konst?

Det finns flera rörelser under 1900-talet som på olika sätt berör barns skapande.

Vad är det som leder till att idéerna om barnkonst och barns inneboende skapande förmåga dyker upp under början av 1900-talet? I denna presentation visas hur barns bildskapande betraktats, från Rousseau och Ellen Key till Franz Cizek, och Picasso. Vad skrivs i olika tider om barns bildskapande och vad är det som leder till förändring? Den tekniska utvecklingen av kameran gör att behovet av att lära sig teckning för exakt avbildning minskar. Naivistisk, expressionistisk och kubistisk konst skapar nya konstnärliga ideal. Samtidigt börjar under 1800talets lopp allt fler barn i skolan, och under 1900talet går barn i skolan allt längre tid. Det sker också en tydlig förändring i kursplanerna för skolans teckningsämne, från avbildning till fri fantasi. Detta ställer nya krav på barn att skapa sina egna kreativa, unika bilder. I de tävlingsbilder jag studerat kan man se ”barnkonstidealens” inflytande i dåvarande statliga Televerkets bilder från 1970-talet, där bilder av tredjeklassare pryder telefonkatalogernas omslag mellan 1977-1985. Barns rättigheter diskuteras under denna tid och både barn och barnbilden kan ses som uppvärderade genom att dessa bilder produceras och sprids. Barnen har fått nya krav att vara fantasifulla och kreativa, men också getts ett ökat deltagande, under en tid. Det finns en tydlig rörelse över tid både i vad som anses ”naturligt” för barn att skapa och vad som anses viktigt att lära ut.

Maria Eriksson

Estetiska preferenser och jag - en studie om ungas konstruktioner och förhandlingar av estetiska ideal

Följande paper, som utgår från ett pågående etnografiskt fältarbete vid en gymnasieskola med estetiskt program, intresserar sig för visualitet och ungas konstruktioner och förhandlingar av estetiska ideal. Ungdomars förhandlingar kring smak och bildpreferenser kan undersökas som en estetisk och diskursiv praktik, men även som en del av ett ständigt pågående identitetsarbete. Estetiska ideal förhandlas mellan unga i min studie exempelvis i internetmiljöer, webbaserade sociala nätverk, och medie- och populärkulturen, likväl som i skolans bildundervisning. Det är studiens utgångspunkt att i dessa kommunicerade estetiska ideal, konstrueras även subjektpositioner; ett jag. Skolan är en arena där kulturell fostran görs explicit i undervisning och styrdokument, inte minst vad gäller smak och estetiska preferenser. Aure (2011) och Elsner (2000) beskriver emellertid ett vanligt förekommande ”glapp” mellan ungdomars och bildpedagogers estetiska preferenser, ett glapp som min pågående studie utforskar vidare. Min etnografi visar, liksom annan tidigare forskning, att skolan som institution är långt ifrån den enda eller kanske ens den främsta arenan för ungas estetiska influenser. Unga påverkas och påverkas av varandra och andra kontexter än skolan när det gäller smak och vilka bilddiskurser som kan användas i identitetskonstruktion. Jag presenterar ett exempel där informanten Sonja förhandlar estetiska ideal såväl under bildlektionerna som i sin privata bilddagbok och på nätet, på ett sätt som utmanar möjliga föreställningar om unga som ensidiga mottagare av skolans estetiska kanon. Paperet lämnar därmed ett bidrag till förståelsen av ungas förhandling av estetiska värden, och till betydelsen av sociala nätverksfora, där egna och andras bilder utgör en viktig del av kommunikationen – inte minst om det egna jaget.

Anna Sparrman, David Cardell, Anne-Li Lindgren och Tobias Samuelsson

The ontologies of child culture

This presentation asks questions about the ontology of child culture. It elaborates on the concept of child culture and children's culture. The idea is not to find one definition of child culture but to look into the multiplicity of the concept and elaborate on it theoretically by exploring cultural practices produced for children such as: children's museums, science centers, and theme- and amusement parks. Drawing on Annmarie Mol's concept of coordination focus is on how different figures of the child are coordinated, or lack coordination. Focus is on the institutions' ideas and anticipations on the figures of the child enacted in policy documents and exhibitions, and the visiting children and their parents, figures of the child enacted in practice. The article explores how child culture is achieved to hang and how the institutions and the visitors work on trying to create coherence but the analysis show that the process is fleeting, multiple and shaped through-coordination work. The presentation also reflects on what the coordination work between institutions and visitors tell us about the politics of child culture.

Session 9:1 & 9:2

Theorizing the Becoming-heritage

Critical heritage studies has recently emerged as a new field of study within heritage research. This session wants to explore this new area with emphasis on the “critical” as a phase, notion and perspective of becoming – the becoming-heritage(s). The session thus welcomes papers that centre heritage from perspectives that illuminate its on-the-move character and acknowledges it as fluid and provisional, i.e. not yet static, included and canonized in hegemonic discourses and imageries. It can involve processes of cultural dissonance and consensus, as well as of cultural inclusion and exclusion. It covers questions concerning how heritage is emerging, constructed and transformed, in past well as present time. It also covers topics that can reveal how something that might become part of the officially recognized heritage, is not yet there. The session thus welcomes contributions and encourages discussions that problematize the relation between authorized heritage and various kinds of becoming-heritage(s).

This session aims at gathering existing and planned research that combines empirically grounded examinations with various kinds of theoretical perspectives, and especially at gathering new cutting edge knowledge within the areas of:

- *the becoming-heritage: emergence of new heritages*
- *cultural heritage and the notion of sedentarism / nomadism*
- *movement within and around heritage sites and museums*
- *movements of/within the conceptualization of heritage*
- *Movement itself as heritage*

Session leaders: Wera Grahn, Ingrid Martins Holmberg

Part 1

Cecilia Rodéhn

Theorizing democratization of heritage

This paper seeks to critically investigate the movement within museum and heritage studies that examines democratization of museums/heritage. I seek to analyze how this is articulated in a selected body of literature. Democratization of heritage is complicated to explain and is often addressed in polemic to old (i.e. colonial) values or articulated as an enhancement of the social conditions of culture. It is often expressed as something that should be achieved, and rightly so. However research have acknowledge that democratization is complex and intertwined with past and present political powers that are at the same time rejected and affirmed (Reddy 2007; Gable 2006; Rodéhn 2008, 2010). This complexity is, however, often overlooked when writing about, and defining, democratization of museums/heritage. Definitions often involve new and equal representations of social memory, diversity of society and neglected groups; representing community- and national values; challenging the political environment and encourage critical thinking (Galla 2003; Pal 1998; Simpson 2006, McGee 2006; Witcomb 1998; Mason & McCarthy 2005; Cameron 2005; Maguire 1998). I have identified that scholars adhered to a universal definition and a Eurocentric canon when writing about the democratization of museums/heritage. Thus I will try to make suggestions how to diversify the discussion and how the heritage sector can benefit from this.

Anna Samuelsson

(Re)moving bodies in museums

The paper revolves around cases of movements and re-movements of animal and human bodies in museums, mirroring ideological movements and changes, movements of the (physical but non-living) bodies in time and space as well as representations of time and space, also in meta-exhibitions about historical exhibitions. The focus lies on the non-living bodies in natural history museums, i.e. stuffed animals, skeletons, anatomical preparations and models but this does not exclude the living, breathing, moving, feeling and thinking bodies that gaze at the

dead. The paper is part of the project *Zoo/mbies and Nature Morte: Bodies in Museums of Natural History 1800–2007*, in which museums in Stockholm, Copenhagen, Gothenburg, Uppsala and London are explored. It also relates to the question of how heritage is constructed and transformed, and how the nature/culture-dualism still forms these constructions.

Linda Shamma Östrand

The theme of this paper is to discuss how different cultures are constituted, transformed and evaluated by reflecting on how the hybrid as form and shape in different ways can be related to the concept of cultural heritage. The question of what constitutes a cultural heritage and on what premises such emerges is related to which traditions we choose to nurture and which we choose to preserve. In order to make visible the negotiations that are going on in an attempt to answer this question we can take use of hybrid, a concept now used to describe new cultural composite forms, as well as the role of media in diversity and the surrounding debates.

The hybrid as term emerged during the 17th century and was used (amongst other things) to describe people with parents from different countries, in other words “human hybrids”. In contrast to earlier times, today visual representations of people with varied backgrounds seem to manifest a particular potential. Individuals who in the 1800s were called human hybrids (Young 1995), with connections to the naturalist Charles Darwin, who during the same period displayed his theories of hybridization in “*The Origin of Species*” (Darwin 1859), have now become icons that represent an era of constant change. The hybrid concept has even become a buzzword, used everywhere from automotive industries to popular culture as a means of describing new potential forms and genres. But what do we mean when we talk about hybrids? What constitutes this figure and how does it relate to associated concepts such as the cosmopolitan and the multitude? What is this “third” dimension that is emerging and how does it differ from the “mix” or “re-mix”? The hybrid is an interesting category to put next to the established understanding of cultural heritage: The hybrid lacks knowledge of what defines it and turns it into a cultural object; it lacks a name and cannot be identified; it furthermore lacks an established place and is in that respect unrecognizable. To the extent that the hybrid “exists” it is unmentioned since it disturbs the cultural order that normally supports identity (national, ethnic, social, etc.).

Crisiania Panella

The communicating-vessels system between properness and illegality. New epistemological and empirical trajectories in conceptualizing cultural heritage.

My paper proposal relates to the theme 4 of the session ‘Theorizing the Becoming-Heritage’: “Movements of/within the conceptualization of heritage” since it constitutes an epistemological confutation of the Kantian association Truth, Beauty and Goodness imbricated into cultural heritage policies and art circulation. Contrary to such an institutional vision, principally driven by the ICOM, I do assert a structural interdependence as well as a specular nature between juridical and ethical properness (universality of beauty, fight against art plunder) imbricated into heritized objects, and dark circuits of circulation, heritization and pedigreeization. My theoretical and empirical tool is a ‘communicating-vessels’ approach. At the empirical level, starting by extensive fieldwork I have done on rural and global networks of the Malian antiquities trade and cultural policies in Mali as well as my current research on transnational West African art traders in Rome, my approach allows disclosing that heritized objects circulate thanks to multiple, interconnected and heterogeneous market contexts as, for instance, counterfeit brands’ and diamond’s ones. At the theoretical level, this tool allows analyzing on-going relationship between opacity and transparency dimensions underlying production and display of heritized objects. Through this perspective I refer to Luhmann’s theory on trust and power (Luhmann 1979) as well as to Trilling’s theory on sincerity and authenticity (Trilling 1972) in order to show how the erasing of the social life of unprovenanced objects (overlapping legal/illegal, individual trajectories of the art traders, investment strategies, acquisition policies) by museums and technocrats of cultural heritage finally produces intellectual fakery. In this sense my statement endorses a consequentiality principle linking beauty and properness following which a given final product of heritage is directly proportional to the degree of opacity of its multiple production stages: the more the local context of the grey market remains vague, the more the world-wide homogenization of deontological and aesthetical c official criteria is effective and firm.

Part 2

Anna Storm

Post-Industrial Landscape Scars: How to understand the industrial leftovers of modern society?

I am sure you have seen them – the post-industrial landscape scars. It could be a mountain irrevocably turned into an open-pit mine, surrounded by slag heaps. It could be polluted ground that was abandoned, overgrown and perhaps forgotten. It could be a dilapidated factory in a fading mono-industrial town or in the midst of an otherwise bustling urban area, presenting a dangerous and sometimes attractive playground.

A scar is a reminder, the trace of a wound. It is often ugly and it tells about pains of the past. The spontaneous understanding of a scar is certainly negative. However, there are bodily wounds and scars that are chosen, self-inflicted or at least positively loaded, and a scar might even be a hallmark, for the veteran or for the fiction hero. In a similar manner, the post-industrial landscape scar often conveys ambiguous and complex pasts – about injustice and fear along with survival, resilience and courage.

In this paper, I will present a way to theorize the industrial leftovers of modern society by the metaphor of a landscape scar. I will suggest there are three categories of scars to consider, namely, first, the re-used and defined, second, the abandoned and romanticized and, third, the difficult and not acknowledged; the latter potentially gravitating towards some of the other two categories. Finally, I will discuss the relation between the scar metaphor and relating concepts in the heritage literature denoting the function of physical surroundings in memory work, like “cultural tools” or “facilitators” in heritage processes.

Mattias Frihammar

In between memory production and urban strategic planning - new perspectives on the practice and theory of cultural heritage

We apply for funding from VR (Vetenskapsrådet) for a five-year interdisciplinary research project including three ethnologists and two cultural geographers at SU. The aim is to continue developing an interdisciplinary approach to cultural heritage processes and memory production, in the context of a dominant urban de-

velopment strategy that underpins “creative” milieus in postindustrial landscapes.

The specific aim is to analyze five locations in Sweden, which has undergone or is undergoing a transformation where industrial sites are being adapted to new activities. A key criterion for selecting cases to study is that the de-industrialization process has been documented in a memory institution’s archives. We have already identified and briefly analyzed two cases that meet this principle. Gustavsbergs harbor, where a remaining industrial porcelain production intermingles with new creative industries, and ASEA industrial environment in Västerås, which now includes the County Museum and the City’s art gallery. Initially we will try to identify three more suitable cases. By collaborating with different memory institutions, the intention is also to bring back new material for future research.

One aspect that distinguishes this project from other similar is the ethnographic method in which qualitative interviews, walking ethnography and observation are combined with an analysis of archival material and policy- and decision making. Characteristic is also a critical examination of the link between the “creative class” and urban development where attractiveness, visually and aesthetic values operates as key concepts in memory selection processes.

We analyze the current sites as political territories, where different actors are competing for interpretative privilege, and as we identify policymakers and planners as relatively new powerful actors on the field of heritage, we see the theme *The becoming-heritage: emergence of new heritages* as closest to our presentation.

Ingrid M Holmberg Anna Bohlin

Expanding heritage: Roma place-related history and the ‘othering’ of foundational heritage narratives

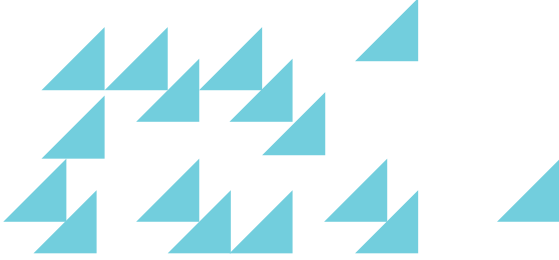
Drawing on empirical information from a research project focusing on place-related Roma heritage within the Swedish heritage sector, the paper theorizes the ‘becoming’ of Roma heritage from the perspectives of power-knowledge and subalternism, and the European-Classical tradition of memory work in relation to the production of locality. The paper discusses how a spatially situated Romany history can be conceptualised and theorized, and analyses conditions for knowing and understanding what ‘heritage’ can mean in relation to groups that have traditionally been associated with a mobile lifestyle. On a theoretical level, the

paper explores how Roma memory and historical experiences offer a possibility of ‘othering’ of foundational values associated with the authorized heritage discourse in Europe, potentially revealing how national heritage institutions and their normative frameworks, while privileging homogenous cultural constituencies, in fact also reveal hybridization and differentiation.

Wera Grahn

The becoming-cultural heritage of a church

This paper deals with the process that is initiated when an artefact is transformed from a forgotten and meaningless thing into a memorable and meaningful one. In a twisted use of Deleuze’s and Braidotti’s becoming-concept combined with a critical heritage studies approach, I want to make a reading of this as a process of becoming-heritage. A cultural artefact that is not regarded as cultural heritage as such – worthy of preservation and care – by the prevalent power regime, but becomes a culturally meaningful thing when redefined from the margin and thus given new articulated meanings. The artefact in question is a small church in the Southwest parts of Norway that the congregation wanted to tear down, however, this decision was over ruled by a group of local people that hardly ever went to church. Paradoxically enough the church appears to be a more important signifier to these, than to the people being ecclesiastically active. The paper will answer the following questions: What driving forces from the margin can be identified? What does a church signify if it is not a matter of religion? Which meanings are assigned to this building in today’s secularized society and how can this be understood in relation to authorized heritage values?

Session 10

Mobile lifestyles, cosmopolitanism and tourism

André Jansson

Kommunikationsplattformar i nära relationer: En kvantitativ studie med fokus på mobila livsstilar

I boken *Mobile Lives* uppmärksammar Elliot och Urry (2011) de emotionella och sociala ”kostnader” som globalt rörliga livsstilar innebär – även för dem vars mobilitet är förknippad med status och frivillighet. Stor rörlighet innebär att nära relationer utsätts för potentiella påfrestningar. Mobila medietekniker och deras mjukvaror underlättar till viss del hanteringen av ”intimitet på avstånd”. I dagens poly- eller transmediala miljöer finns dessutom en rad olika plattformar och kanaler att välja på för att fylla likartade sociala funktioner. Det betyder att moraliska och emotionella överväganden får ökad betydelse för vilken plattform som tas i bruk för att underhålla vilken typ av relation och i vilket sammanhang (Madianou & Miller, 2013). I detta paper, som är en del av forskningsprojektet *Kinetic Élités: The Mediatization of Social Belonging and Close Relationships among Mobile Class Fractions*, presenteras en analys av hur sådana dispositioner och överväganden förhåller sig till strukturella och positionella faktorer, samt en fördjupning med särskilt fokus på livsstil och mobilitet. Analysen baseras på data från den nationella SOM-undersökningen 2012 och ger utgångspunkter för kommande etnografiskt fältarbete. Analysen visar bland annat att nya medieplattformar generellt sett anses vara mer värdefulla inom mobila grupper som har relativt sporadiska kontakter med övriga familjemedlemmar. Studien påvisar också skillnader beroende på

ålder/generation, liksom sociokulturella distinktioner ifråga om vilka plattformar som anses vara mest värdefulla för att känna närhet med vänner och anhöriga.

NB presentation will be held in English

Magnus Andersson

Cosmopolitan practices in transnational contexts: Swedish expatriates in the Netherlands

Empirical work on cosmopolitanism have to a large extent focused on the pre-conditions for, and character of, cosmopolitan practices. Drawing on interviews with Swedish skilled migrants in the Netherlands, this paper contributes to the cosmopolitan research by focusing the socially structured variety of cosmopolitan practices. Based on an understanding of cosmopolitanism as an active and reflexive process of socio-cultural identifications, the paper argues that there is a range of cosmopolitanisms, built on an elective relationship to place of residence, country of origin and transnational socialities. Hence, we can talk about *elective cosmopolitanism*. Such a concept recognizes that there is no universal cosmopolitan logic, but different sets of cosmopolitan practices which are related to migrants' biographies and lifestyles and, therefore, expressed in different fields and contexts of social space.

Lotta Frändberg

Acceleration or avoidance? The role of temporary moves abroad in the transition to adulthood

This paper examines the meaning attributed to the practice of 'going abroad' from the perspective of youth transitions. It assumes that the growing prevalence of temporary moves abroad among middle-class youth can be understood as a spatial manifestation of both expanded opportunities for individual choice and increased demand for flexibility in the face of uncertainty. The paper is based on an analysis of in-depth retrospective interviews with fourteen thirty-year-old Swedes who had spent at least one year studying or working abroad in their early

to mid twenties. The questions addressed concern the meanings attributed to temporary moves abroad in relation to: a) conformity versus personal choice; b) the management of opportunity and uncertainty. Although going abroad is fairly common among middle-class Swedish youth, the results indicate that the decision to do so is typically described as highly personal, with reference to one's family history, childhood environment, personality or one's desire to become someone different. The act of radical physical displacement is conceptualized as a way to accelerate progress towards independence and autonomy and to incorporate evidence of courage, flexibility, and ability to act into one's biography. However, it is also used to create 'fail-safe' situations – to postpone or avoid the demand for long-term planning and progress integral to the transition to adulthood. Whereas such demands seem to be considerably relaxed in the temporary communities of mobile youth gathering in big cities around the world, they are clearly part of the social context at home.

Gisele Alves de Almeida mfl

Blog 'Vajar pela Europa': Contemporary cultural narratives

Narrating the life of the humans is a clear demonstration of the potential mediator of culture. Through that description the human demarcate their symbolical world, spatial or social. In the contemporary world those narratives are linked showing that the people, ideas and things are in a constant movement. The media representation of a given culture, shows this fluid character.

If culture is a form of mediation, then it must be expressed through a variable range of texts, which enable individuals to create their own meanings. For this reason, the media representations provide symbolic cues that shape the identities of individuals, groups and places.

Moreover, if the culture is a form of mediation, in another words, significant expression shared by a group of people, it is the media that makes the contemporary circulation of symbolic goods. In this sense, the growing number of blogs is one of the most remarkable phenomena of our time.

The world of the blogosphere is a space characterized by freedom of expression, opinion and subjectivity and the characteristics that makes the blogosphere to grow. In general, blogs serve to highlight the individual power and is consid-

ered a phenomenon that is revolutionizing the contemporary communication, making the symbolic goods moving in a peculiar manner.

This study therefore aims to analyze the various texts present on the blog from the perspective of foreigners visiting European countries with the aim of presenting these places to other foreigners. The concern here is focused on cultural narratives from the trans boundary movements. As empirical object will use the blog *Viajando pela Europa* (<http://viajarpelaeuropa.eu>), created in September 2012 with the feature of presenting an appropriate language for the target audience, aiming to give opinion on various topics relating to the subject.

Session 11

Människa och natur som omvandlingar och gränssytor

Susanne Nylund Skog

Att dra på fåglar:

Rum och rörelse i berättelser om jakten på åtråvärda kryss

Detta paper handlar om en aspekt av fågelskådning; jakten på sällsynta arter. Att snabbt ta sig till en plats för att se en sällsynt art (en raritet) kallas i fågelskådarkretsar för att dra och om många drar samtidigt skapas ett drag. Eftersom fåglar är oförsägbara varelser som utan förvarning kan röra sig från en plats till en annan, behöver också skådaren på jakt efter rariteter vara i ständig beredskap för att omedelbart ge sig av på snabba och strapatsrika resor. I fågelskådarkretsar florerar otaliga historier om fågelskådare (ofta kallade kryssjägare) som för att få se rariteter, eller arter de ännu inte sett, lämnar allt och hals över huvud ger sig av. Detta paper tar sin utgångspunkt i sådana historier.

I berättelserna erövrar skådarna fåglarna; de individualiseras och upptäcks, listas och vetenskapliggörs. Skådarna gör fåglarna till sina, till sina upptäckter och upplevelser. Å andra sidan kontrollerar fåglarna skådarnas rörelser och gäckar deras nyfikenhet; de utmanar och överskrider nationella, geografiska och vetenskapliga gränser. De kan flyga veckor i streck utan att stanna, ta sig över bergsmassiv och öppna hav, leva utan föda under långa perioder och överleva på platser, där människor inte skulle ha en chans. Platser omvandlas fysiskt av skådare för att locka fåglar, medan fåglarna leder skådarna till oväntade platser, till exempel soptippar, klocktorn och betongförorter. Avsikten är att analysera några aspekter av denna rummets och rörelsens omvandlingar i berättelser om drag.

Hillevi Ganetz

Jägaren: Döda djur, vita män och vapen i Grabbarna på Fagerhult

Jakt är en av Sveriges äldsta folkrörelser. I varje fall påstår Svenska Jägareförbundet (grundat 1830) detta på sin hemsida (www.svenskajagareforbundet.se). Förbundet organiserar cirka 175 000 medlemmar av de 287 954 personer i Sverige som löste jaktkort 2011.

”Folkrörelsen” jakt är en starkt mansdominerad aktivitet: Svenska Jägareförbundet har exempelvis cirka 8 procent kvinnliga medlemmar. Forskning har även visat att jakt är en central aktivitet i konstruktionen av den maskulinitet som kan kallas ruralmaskulinitet, d.v.s. de olika sätt som maskulinitet konstrueras i lantliga miljöer (Cartmill 1993, Bye 2003, Gunnarsdotter 2005). Det är dock nödvändigt att analytiskt särskilja rural maskulinitet och det rurala i maskuliniteten (Campbell & Bell 2000). Det sistnämnda betecknar de rurala teman som kan finnas i olika maskuliniteter och som är oberoende av en lantlig omgivning, som Marlboromannen, naturäventyraren och numera jägaren. Jakten har nämligen i dag gått från att vara en integrerad del i den lantliga hushållningen till att bli en fritidsaktivitet (Gunnarsdotter 2005), fri att delta i för vem som helst som har intresse, råd och tid att utöva den.

Detta paper utgörs av en kontextualiserande textanalys av ett TV-program där det rurala temat ”jägaren” spelar en stor roll i maskulinitetskonstruktionen. Som undersökningsobjekt och textexempel fungerar ett av de senaste årtiondenas mest omdiskuterade TV-program, nämligen *Grabbarna på Fagerhult* (SVT 1991-1992) där Jan Guillou, Leif G W Persson och Pär Lorentzon iscensatte en maskulinitet där vapen och dödandet av djur var centrala inslag.

Hedvig Gröndal

Bilder av bakterier: streptokocker i sociologisk belysning

Bakterier utmanar flera olika kategoriseringar som är grundläggande i det västerländska tänkandet. De kan få oss att ifrågasätta den västerländska bilden av organismen, individen, enheten och helheten. I förlängningen innebär det att bakterier fungerar som symboler för de tveksamma gränserna mellan yttre och inre och mellan självet och icke-självet. En annan typ av gränsdragning som forskning om

bakterier kan utmana är den mellan det sjuka och det friska, och mellan fiende och allierad. Ytterligare en gränsdragning som ständigt blir aktuell i texter om bakterier är den mellan djur och människa, och berättelser om bakterier leder ofta till att föreställningen om människans privilegierade position i ”the web of life” blir mindre självklar. Antibiotikaresistenta bakterier sätter dessutom den moderna föreställningen om ständiga vetenskapliga och medicinska framsteg i gungning.

I min presentation diskuterar jag ett antal artiklar från Läkartidningen som handlar om behandling av halsfluss. Jag diskuterar hur bakterien Streptokock A beskrivs på olika vis i texterna – som konstant eller i förändring, som aktiv eller passiv, som farlig eller ofarlig, som möjlig eller omöjlig att kontrollera. I relation till dessa frågor diskuterar jag hur bilden av bakterien förstärker eller utmanar vedertagna gränser mellan sjukdom och hälsa, liksom bilden av den moderna sjukvården och den medicinska vetenskapen.

Katarina Saltzman & Carina Sjöholm

Gräva upp och klippa ned – liv och rörelse i villaträdgården

Villaträdgården rymmer många former av rörelse. Vissa hänger samman med årets, dygnets och livets cykler. När växtligheten spirar, myllrar det av liv och mänsklig aktivitet i trädgårdarna. Kroppar i rörelse hanterar det växande; planter och gödslar, ansar och gallrar, gräver upp och klipper ner. Andra rörelser är långsammare; som när buskar breder ut sig och träd skjuter i höjden. En sådan långsam, obemärkt förändring kan resultera i att snabba insatser med sekator och motorsåg börjar övervägas.

Trädgård är idag ett intresse som delas av många, och odling och design diskuteras i medier av olika slag. Trädgården kan för många stå för stabilitet och kontinuitet. Men samtidigt är trädgårdstrenderna många, och avlöser varandra, och i trädgårdshandeln är betydande ekonomiska belopp i rörelse. Vi kommer att diskutera rörelse som en viktig dimension av trädgården, med utgångspunkt i frågelistmaterial och pågående fältarbete inom forskningsprojektet *Arbete och redskap i villaträdgården mellan dröm och förverkligande*. Drömmandet, och försöken att förverkliga trädgårdsdrömmar som i sig ständigt förändras, rymmer många aktiviteter. Och när människokroppen åldras måste trädgårdsodlaren ibland kompromissa mellan drömmar och förmågor.

Inte bara människor och idéer är i rörelse i villaträdgårdarna; även plantor kan röra på sig. Växter flyttar sig och flyttas mellan olika platser i trädgården, eller från en trädgård till en annan. Många odlare berättar om speciella växter som har sin historia på en annan plats, exempelvis hos äldre släktingar, eller på en plats man besökt under en resa. Andra växter har vandrat in av sig själva, som välkomna tillskott, eller önskade ogräs.

Session 12

Intertextuella rörelser över gränser i tid och rum

Texter skapas aldrig i ett vakuum, utan positionerar sig i förhållande till redan existerande texter och kulturella uttryck. Texter, filmer eller konstverk kan röra sig över tid och rum i relation till andra texter, hemsöka senare texter, utgöra inspirationskällor på olika sätt. Dessa rörelser skapar band och förhandlingar som kan bidra till att förstå vår samtid.

Sessionens fokus ligger på olika typer av text och textskapande där intertextualitet utgör en konstituerande del. Intertextualitet förstås här både som en företeelse, i vilken texter skapas utifrån tidigare texter, och ett perspektiv på betydelseskapande där en texts mening delvis ges i dess relation till tidigare texter.

Genom att hämta exempel från olika språk och kulturer och genom att fokusera olika textsorter vilka verkar på olika arenor har sessionen till avsikt att diskutera vilka olika kulturella funktioner som intertextualitet kan fylla och hur intertextualitet som *praktik* kan belysa våra försök att ge form och mening åt individuella eller samhälleliga fenomen.

Jenny Malmqvist: **Som trådar i en väv: Om Ciaran Carsons poetik. Exemplet Ovidius Metamorfoser.**

Maria Stråäf: **En otippad 'Palme-höst': Medias roll som konstruktör av interrelationer mellan olika texter/konstnärliga produkter under hösten 2012 - våren 2013.**

Ann-Sofie Persson: **Maria och Artur. En nittonhundredtalsroman: intertextuella konstruktioner av Maria Wine.**

Session 13

Att röra sig rätt

Kamilla Freyr & Åsa Arketeg

Rörelsen i rummet

Rörelse har varit en viktig del av konsten de sista årtiondena och i enlighet med konferensens tema vill vi med dette föredrag diskutera ett av utställningsrummen på Moderna museet i Stockholm. I detta rum presenteras konceptkonst under titeln: ”Konst som ide, språk och process”. Här beskrivs konstnärerna Övind Fahlström, Susan Hiller, Mary Kelly, Marcel Broodthaers, Hans Haacke, Martha Rosler and Joseph Kosuth under vad som till slut blir ett dominerande narrativ: språk. En gemensam nämnare för konceptkonsten under 1960-talet var att den strävade efter att vara *närvarande där och då – i ögonblicket och för ögonblicket*. Med andra ord var rörelsen mellan konsten och publiken avgörande för verkets betydelse.

Med särskilt fokus på Hans Haackes och Mary Kellys verk kommer vi att diskutera rörelsen i rummet utifrån två perspektiv: Tid och rum. Vad gäller tidsperspektivet är frågan vad som sker när ett objekt rör sig från en museikontext till en annan, ”the museum effect”? Ett objekt har flera (sociala) liv och på samme sätt som människor förändras det genom de erfarenheter som det genomgår. Det konkreta rummet är det andra perspektivet. Hur förhåller sig dessa verk till varandra och inte minst till huvudtextens ordnande narrativ?

Institutionens sätt att presentera konsten (i form av väggtexter exempelvis) kan sägas bidra till en ”museum-effekt” som förhindrar en öppen relation mellan verk och publik. Den grundläggande frågan vi ställer oss är, om presentationen och

texterna i detta rum öppnar upp för deltagande, d.v.s. det som var avgörande för den konst som beskrivs i detta utställningsrum, eller om de i själva verket stänger tolkningsmöjligheterna för publiken. Gör borttagandet av kontexten, det som även bidrar till ”den rena blickens närvaro”, att den kritiska konsten blir ofarliggjord? Vilken är konstens relation till samhälle och kultur idag?

Detta föredrag är en del av det större forskningsprojektet *Estetikens roll i förmedlingstexter*, där vi undersöker sambandet mellan filosofisk estetik och förmedling. I egenskap av estetiker som arbetar i det konkreta, är vi varken upptagna av djupgående beskrivningar eller taxonomier, utan behandlar objekt som *aktualiserat tänkande*. Föredraget är en gemensam presentation på norska och svenska.

Karin Högström

Rätt sätt och rätt hållning

Forskningsprojektet *Rätt sätt och rätt hållning* handlar om rörelse i flera bemärkelser.

Jag studerar ett integrationsprojekt i Stockholm där nyanlända illiterata flyktingar informeras om hur det svenska samhället fungerar och tränas i rollspel att föra sig på ”rätt” sätt vid exempelvis anställningsintervjuer. Jag studerar också kurser vid Arbetsförmedlingen som ska förbättra arbetssökandes möjligheter att få arbete genom att de tränas i hur man framstår i fördelaktiga dagar för potentiella arbetsgivare. Bägge kurserna lägger stor vikt vid kroppsliga och materiella aspekter. Lämplig kroppshållning och minspel tas upp, liksom rätt sätt att ta i hand och upprätta ögonkontakt. Lämplig klädsel i olika sammanhang berörs, liksom frisyr, röstläge och talhastighet.

Deltagarna på dessa kurser har det gemensamt att de – om än i olika grad – befinner sig i en utsatt situation, helt eller delvis utanför arbetsmarknaden och det svenska samhällets etablerade strukturer. Som nyanlända flyktingar och/eller arbetslösa deltar de i kurserna med målet att träna in färdigheter, hållningar och attityder som tycks syfta till att anpassa dem till potentiella arbetsgivares och det svenska samhällets förväntningar och ideal.

Jag studerar processer som sker på både en intellektuell och kroppslig nivå samtidigt, där förståelse och kroppslig praktik hänger nära samman och påverkar varandra. Det innefattar rörelser i rummet och kroppslig rörelse, även rörelse som

(eftersträvad) förändring. Jag berör även rörelser över nationsgränser. Ytterligare en aspekt av rörelse som är aktuell i mitt projekt är emotionell rörelse, eftersom de studerade förändringsprocesserna är laddade och hela tiden riskerar att kränka integritetens gränser.

Helena Holgersson

Challenging the Hegemonic Gaze on the City by Foot: Walk-Alongs as a Useful Method in Gentrification Research

Since contemporary urban policy revolves around depoliticized concepts such as "the good city" and "social sustainability", theories on the post-political condition have become indispensable in 21st century research on urban redevelopment (e.g. Chantal Mouffe; Eric Swynedouw). As the City is increasingly portrayed as a brand, critics are dismissed as reactionary and nostalgic, and the conflicts of interest – that are always part of urban planning – are concealed. In this paper I discuss the methodological challenges that comes with an effort to identify and challenge this – almost hegemonic – gaze on the City. Drawing from my research on the state-led gentrification of the old industrial area Kvillebäcken in Gothenburg, I will put forward the walk-along as a useful method in critical urban research.

Walk-alongs was first introduced by sociologist Margarethe Kusenbach in her studies of the meaning of place in everyday life. What distinguishes the walk-along as a qualitative research tool is that it is defined in time and that it situates an interview in the very place it focuses on; the informant takes the researcher for a walk. In gentrification studies walk-alongs enable the researcher to hear – and see – developers, building contractors, land lords, civil servants, politicians, local tenants and shopkeepers describe a changing area in situ, from their different perspectives. In trying to challenge the hegemonic gaze on contemporary cities and to analyze the consequences of post-political urban policy – for citizens and for the City – I argue that this kind of ethnographic research is indispensable.

Session 14

Kulturella omförhandlingar i och kring litteratur, film och teknik

Ingrid Lindell

Mamma Mia! – en fixpunkt för rörelser i det senmoderna

”*Mamma Mia!* – en fixpunkt för rörelser i det senmoderna” tar denna musikal-film som utgångspunkt för en undersökning av förändringsprocesser i kulturen rörande värderingshierarkier. Som del av en större studie presenteras här en empiri av filmens reception följt av en analys av hur man kan förstå den ambivalens som den kritiska diskursen uttrycker. I ett traditionsupplösande samhälle där hierarkiska ordningar ifrågasätts ges här exempel på artikulationer som i sin förhandling av detta fenomen inte vet vilket fot de ska stå på. Hur ska man i samtiden förhålla sig till en omätligt populär medieproduktion när man så tydligt inte tycker den är ”bra”? För 20 år sedan var det legitimt och naturaliserat att beskriva ABBA (och kanske musikal) som ”dålig kvalitet” och en representant för det förhatligt kommersiella. Idag kan en förändring avläsas i offentlighetens attityder till det populärkulturella, inte minst på dagstidningarnas kultursidor. Det tidigare ’låga’ möts med större respekt och bereds därmed utrymme, men vi ser fortfarande ett behov av att uttrycka normativ kvalitet.

I detta paper presenteras därför några kritiska diskurser runt filmen *Mamma Mia!*. Dessa får utgöra exempel på hur vi kan avläsa kulturella förändringsprocesserna kring kulturens ’höga’ respektive ’låga’. Med avstamp i en bourdieusk värdehierarki finns behov av en revidering av den struktur som styr kulturella hierarkier i senmoderniteten. Kulturellt kapital anskaffas till en del på varierande sätt och på

olika platser samt med andra utgångspunkter än tidigare. Kulturens förändringar och konstanser uppvisar förskjutningar över tid. Värdehierarkier i rörelse.

Kari Haarder Ekman

Turistens texter: Malmbanan och Lapplandslitteraturen 1900-1920

Varför översattes den första boken skriven på samiska språket först av allt till danska?

Under årtiondet efter 1900 publicerades det en mängd texter om Lappland i Sverige. Lappland var ett tema i skönlitteratur, reseskildringar samt fågelböcker som *Min vän Fjällpiparen* av Bengt Berg. Vetenskapliga rapporter för en liten krets av expeditionsbenägna forskare ersattes av texter för en bred allmänhet. Hänger detta ihop med att Malmbanan år 1902 stod färdig? Den transporterade inte enbart järnmalm till Narvik, man transporterade också mängder av friluftsinresserade turister in i tidigare otillgängliga fjällområden, där de smidigt kunde bo på den nyöppnade Abisko Turiststation. Turisterna lockades av texter och bilder och de skrev själva. Hur tänkte man om Lappland? Var det ett exotiskt Shangri-la? Var det ett terra nullius?

Turister rörde sig mot Lappland, texter rörde sig från Lappland, och många turister var kvinnor. De konstnärinnor som tidigare varit i Paris åkte nu till Lappland, exempelvis Emilie Demant Hatt från Köpenhamn som dels skrev en egen bok om samerna, dels bidrog till att Johan Turi skrev sin bok på nordsamiska om samernas liv, som hon sedan översatte till danska.

Hon var inte en ensam hjältinna, hon ingick i ett lämmeltåg: en köpstark grupp som begärligt efterfrågade texter om Lappland. Om man vill analysera hur temat Lappland skildras går det inte att begränsa sig till skönlitteratur. Även facklitteratur om natur, däggdjur och fåglar måste räknas in, samt reseskildringar, brev och bilder. Facklitteratur anses förmedla sanningen, men hur såg sanningen om Lappland ut år 1910, och vem skrev den?

Lydia Wistisen

Staden i reella och fiktiva kontexter

Säg stadsskildring och vi tänker: ”Det var en afton i början av maj”, på hårdkokta detektiver och paranoida flanörer, på cafékultur, livliga gator och puls. Emellertid fyller staden en mängd andra funktioner i såväl reella som fiktiva kontexter. Under 1900-talet har bilden av staden i den litterära diskursen förändrats och textens rumsliga gränser har gång på gång förflyttats för att släppa in nya röster, platser och rörelser.

I mitt avhandlingsprojekt låter jag några av dessa andra identiteter ta plats. Syftet med projektet är att undersöka hur urbana erfarenheter integrerats i svensk ungdomslitteratur under perioden 1900-2010. Med utgångspunkt i frågor kring identitet, kön, klass och etnicitet hoppas jag kunna kasta ljus på relationen mellan subjekt och stad i ungdomslitterära verk med Stockholmstematik.

Min grundtanke är att det finns ett klart samband mellan estetiskt uttryck, geografisk plats och social position. Ungdomsromaner med en storstadstematik handlar ofta om att orientera sig i det urbana rummet. Var och hur den unga människan tar plats är i sin tur länkat till olika begränsningar och möjligheter baserade på de myter, normer och vanor, vilka styr våra rumsliga praktiker. Stockholm är fyllt av spänningsfält där skilda poler möts: individ versus massa, privat versus offentligt, innerstad versus förort. Genom att undersöka de platser där en övergång sker hoppas jag kunna säga något nytt om svensk ungdomslitteratur, stadsskildringar, urbana identiteter och vuxenblivande.

Alf Björnberg

”Hifi är inget roligt längre”. Digitaliseringen och hifi-kulturens nedgång

Digital ljudreproduktionsteknologi för konsumentbruk i form av CD-skivan introducerades i Sverige 1983. Denna introduktion innebar dock inget plötsligt genombrott. Jämfört med många andra länder var den digitala teknologins införande en förhållandevis långdragen process, och CD:n passerade LP:n i försäljningstal först år 1991. I den samtida diskussionen anförts som förklaringar till detta förhållande dels bristande utbud av CD-skivor, dels, och framför allt, deras höga prissättning. Emellertid är ett påfallande särdrag i den svenska situationen också

det motstånd som digitaliseringen möttes av från audiofiler och hifi-experter: ett återkommande tema i 1980-talets hifi-diskurs är kritiken av diskrepansen mellan marknadsföringens lovord om den digitala ljudteknologins överlägsenhet och upplevd ljudkvalitet.

I den debatt som under dessa år förs kring digital kontra analog ljudteknologi märks tydliga förskjutningar i de diskurser som konstrueras kring ljudreproduktionsteknologin vad gäller terminologi och kriterier för bedömning av ljudkvalitet. Syftet med detta paper är att analysera dessa diskursiva förskjutningar och deras innebörder. I huvudsak kan förändringarna beskrivas i termer av en relativisering och subjektivering av en hifi-diskurs som dittills till största delen baserats på objektiva observerbara egenskaper hos ljudapparatur, t.ex. fysikaliska mätdata. Den digitala ljudteknologins introduktion och successiva dominans framstår därmed som en av de viktigaste faktorerna bakom en tilltagande nedvärdering av det kulturella kapital som tidigare förknippats med expertis inom det ljudteknologiska området. I gengäld valoriseras nya kvaliteter, framför allt sådana som kan sammanfattas i termer av en vagt definierad ”musikalitet” hos lyssnaren.

Åsa Ljungström

Coffee and Class for the Swedes – as seen in the Millennium Trilogy by Stieg Larsson: Analysing Coffee as materiality of Actor-Network-Theory

In the Millennium Trilogy coffee and class express the paradox of the dream of a classless society denying the divisiveness of class affiliation in Sweden. Coffee is used to create affinity while the consumption of other kinds of food and drink is used to subtly mark social hierarchies. Swedish people like to believe that it is possible for anyone to climb the social ladder; equality has been the leading ideal since the 1960s, or even since the 1930s when the building of the welfare state began. Having a coffee works to level the communication between people in real life as well as in the novels. The author uses the coffee as a formula to get the storyline going, introduce new characters or forecast events. Not until the New York Times' columnist (Kamp 2010) wrote about the pathological coffee consumption did the Swedes notice. To us it seemed just normal. The Swedes will have a coffee during a break at work, at home, with a friend, or whenever they

open communication. Any interviewer knows how a coffee works – a refusal of an offer of coffee requires explanation. The serving of coffee makes a self-evident statement in any kind of group within the wide middle class. Drawing on theory of materiality and presence the paper aims to analyse coffee running through the human bodies creating chains of communication. Anything is possible with a coffee for us and for Stieg Larsson's characters coping with the morale of good and evil, black and white.

Session 15

Mobility, media and crowding

Shahriar Khonsari

The Impact of New Media for Social Change: Case Study: 2009 Presidential Election and Uprising in Iran and the Impact of Social Media

In the world which is saturated with moving and still images, millions of people saw the footages of Iran's presidential election and incidents that happened after the election. The new communication technologies broadcast the events around the world. Photographs and footages of brutal actions of the followers of the Iranian supreme leader and Iranian police were uploaded in real time online. The new media mediums have broadens our perceptions about the country and its situation. It has also changed many misunderstandings in the world outside Iran. When media in autocratic countries advertises 'do not think' and 'do not question', new media becomes an alternative solution to a catalyze social changes. In 2009, Iranian opposition inside the country used the internet to break the monopoly of information that the Iran government had. The government effectively had 100 per cent control of the message before the internet was established in Iran. In the time before the internet, access to information was restricted and people could only use new media as an alternative to traditional media to get information about the uprising. In the post election period ordinary people used social media, as a tool to broadcast the news (citizen journalists) and tried to fill the gap in information that Iranian government created about what was really happening in Iran. For citizen journalists, sometimes it is enough to be there and

start to record what is happening. Things happen in front of the camera and as time goes by these images become persistence in our mind.

Kamil Lipinski

Transgressing the contexts by Laibach. Revision of integrated collective.

The proposed paper focuses on the complex activity of the oppositional politics of Laibach group and NSK involving variety of socially engaged media crossing the boundaries between the arts and means of expressions. Throughout the wide spectrum of arrangements Laibach transmitted political and cultural claims in order to oppose against to i.e. totalitarian regime and fascism. The use of transcoding messages provoked the subversion of official meanings by strategy of intervention opposed to socialist restrictions and censorship. This “overidentification” as Slavoj Žižek argued, with pre-existing elements of social reality put into the question the production of meaning and valorization of national cultural patterns. Thus, the text traces the effects of these recombinations with the special emphasis on the integration of tools to transgress both the formal and ideological elements of dominated status quo.

Annelie Schlaug

Mobility as strategy in production of space

Resistance against violence is at the core of social movements’ peacebuilding in violent conflict settings. An aim of peacebuilding is social change and thus peacebuilding is also about social struggle. Building on Henri Lefebvre and Edward Soja, social struggle may be interpreted as spatial struggle, as power manifests in space. In space, the body is a site of resistance.

Following the premises above, this paper argues that while peacebuilding literature heavily evolves around the concepts of agency and empowerment, there is a need to bring attention to the concepts of space and body – and mobility. The paper focuses the latter concept drawing on empirical findings from the author’s field work, illustrating how peace movement activists use their bodies for enacting

– and refusing to enact – their own mobility.

Mobility (rather than movement as such) seems to manifest resistance in spaces disciplined or produced by power (from check points to people's homes). The paper concludes suggesting that mobility may be understood as a strategy, as social movements interfere in disciplined spaces, resist violence, and by resistance contribute to production of space; and hence to social change in terms of peace-building.

Tora Holmberg

ZooCities: Humanimal Crowding and Urban Space

In this paper, I seek to uncover the phenomenon of humanimal crowding, both as a threat to be policed, and as a potentially subversive element. The term 'crowding' aims at capturing notions of the uncontrolled and spatial transformation of individuals across species, within specific contexts. A couple of crowding phenomena and control technologies are analysed, pointing at alternative modes of 'trans-species urban politics'. To this end, I develop a framework for thinking about urban human/animal relations that involve the dimensions species, spaces and senses. Closely related to the notion of crowding, is that of the crowd. From the French revolution and onwards, urban crowds have caused unease, fear and worrying with both the ruling classes and the social scientists, who have formed alliances in order to prevent riots and control crowds. In my understanding, the humanimal crowd is made up of on the one hand the undifferentiated collective, and on the other the experiences and proximity of material-semiotic, humanimal encountering.

Session 16

(Auto)mobility, communication and spatial change

Anna Samuelsson

Cars, motoring and sustainable movement

Modern society can be said to be a “car society” since it has been designed to fit the needs of the private car. This paper discusses the relation between cars, mobility, planning and sustainability in cultural perspectives. It discusses the historical roots and contemporary landscape of car culture and the sociocultural factors that reproduce it, such as planning and infrastructure (urban-rural-traffic); the car as sign of status, adulthood, flexibility, masculinity, and the car as “space of one’s own” in embodied habits. In recent years, cars and mobility have been subject to several studies and interdisciplinary research projects. Many of these highlight the ambivalent position of the car: on the one hand as symbol of individual freedom, mobility and speed, but on the other as the source of problems as fatal accidents, pollution, smog, noise, congestion, road rage, barrier creation, unjust land use, erosion of natural cultural heritage, reduced bodily exercise/movement, hazardous particles and not at least climate change. An important point is the gap between science and policy: for decades research has problematised increased motoring, and with the goals to reduce emissions of carbon dioxide, most research and government agencies say that driving needs to be reduced. In spite of this motorized mobility is reinforced on local, national and global level. However, we can see initiatives around the world that challenge “car-normativity”, which will be discussed. What kinds of mobility and movements are sustainable for humans, other beings and the world?

Brenden E. Kendall & D. Travers Scott

Communication as Mobility:

Moving Automobility into Cultural Communication Studies

In this paper, we propose mobility as a root metaphor for communication in both scholarly and everyday thought. Other root metaphors have been traced in the field (e.g., conduit, lens, performance, and discourse), but the domain of communication as mobility remains largely unexplored. Further, a robust conception of mobility is undermined by overwhelming attention to communication structures facilitating and generating movement (e.g., networks) and intellectual traditions that fragment or marginalize mobility (e.g., Kenneth Burke's notion of action vs. motion, Carey's notion of transmission vs. ritual views on communication). We consider the implications of this proposed root metaphor for cultural studies on communication and time, organizing, human health and ability, and technology.

To demonstrate the potential for mobility as a root metaphor for communication, we take up the concept of automobility. Automobility, or "modes of autonomous, self-directed movement" most frequently associated with cars, is a concept that has gained rather wide appreciation in cultural studies but comparatively sparse attention in the discipline of communication studies (Featherstone, 2005, p.1). Exploring the literature on automobility, we note spaces for novel research in communication and opportunities for extending and challenging contemporary lines of research in the field—in short, moving the subdisciplines of communication studies in new directions. This initial meditation on automobility prefaces our research on automobile researchers', designers', and businesspersons' conceptions of mobility-communication design.

Moa Vennergrund

Rumsliga veck och rural upplevelse

Idag lyfts kultur fram som ett sätt för platser i det rurala landskapet att omdefiniera sig själv, utvecklas och skapa gemenskap. Framtidskommissionen lyfte fram i sin rapport "År framtiden kulturens re-renässans?" kulturen som en bärare och kraft för att utveckla regioner och städer genom attraktionskraft. Vi kan se kulturens

roll som regional utveckling i ljuset av en rumslig rörelse vilken har en inverkan på vår uppfattning av platser. Förr givna uppdelningar mellan rurala och urbana platser kan idag ses som alltmer flytande. Här talar vi idag om en spatial turn som kan ses knuten till historiska förändringar vilka har uppstått ur nätverksanslutna digitala medier.

Ser vi till Deleuze kan vi förstå dessa förändringar som att vi går ifrån det disciplinära samhället in i ett kontrollsamhälle där tidigare givna ramar bryts ner till individueller, små substanser vilka kan sättas samman på nytt. Platsen förlorar på så sätt sin förut givna form och kan idag främst ses som en sammansättning av olika egenskaper. Kommunikation med hjälp av kulturell produktion blir här ett sätt att skapa och omskapa vår förståelse av det rurala. Detta är fokus för min påbörjade studie där jag studerar hur upplevelsen av landsbygd kan kommunicera och förhandlas mellan olika aktörer i och genom kulturell verksamhet

Presentation will be held in English

Session 17

Art and institutions in and ‘as performance’

Cecilia Rodéhn

Museum education – embodies practices and corporal movements

This study investigates the museum educators’ teaching as embodied practices and as corporal movements imbued with political and cultural connotations. Museum education is often examined from the perspective of how visitors learn and consider museum education or exhibitions but the practitioners’ perspective is seldom analyzed. Thus this study seeks to explore the practical situation as acted out and explained by museum educators. The aim is to theorize the embodied knowledge imbedded in the teaching by investigate it as something that ‘is performance’. ‘Is performance’ refers to a distinct bounded event marked by context conventions, usage and traditions. It also aims to investigate how museum educators act out institutional and political norms and values ‘as performances’. Furthermore it seeks to understand museum educators’ teaching as repeated and rehearsed actions performed across time and space. The study is based on participant observation and qualitative semi-structured interviews with museum educators at the Historical Museum (Stockholm, Sweden) during the fall of 2012.

Rivka Eisner

Moving Bodies/Moving Pasts: Cross-border Memory, Politics, and Aesthetics in Ea Sola's Drought and Rain Performances

As a Vietnamese-French choreographer, dancer, and performance artist who grew up amidst the torrent of war, movement is at the core of Ea Sola's arts practice and politics. Her performances – a hybrid mix of Vietnamese arts traditions and western avant-garde aesthetics – transpose and communicate histories, memories, and cultural practices across temporal and spatial boundaries, enabling cross-border dialogue about social issues both past and present. This paper will focus on Ea Sola's most recent work, *Drought and Rain 2011*, the third iteration in a performance series (preceded by *Drought and Rain* in 1998 and *Drought and Rain Vol. 2* in 2005) that engages with embodied traditions, historical events, and personal/cultural memories—most centrally those of rural Vietnamese women's everyday experiences and memories of the Vietnamese-American war. These memories and histories are still alive, still moving, and as space- and time-traveling “performative remains” continue to have bearing on the present and future within Vietnam and beyond. The dances are not just about the unfinished legacies of the Vietnamese-American War, but of all wars, and about how to counter *performativities of violence*. Central questions include: how does *Drought and Rain 2011* illuminate ways in which past and present co-animate each other and what are the political implications of this interplay? How are the *Drought and Rain* performances perceived by international audiences? In what ways does repetition and re-enactment, as seen through the *Drought and Rain* series, enable new ways of thinking about the mobility of histories, memories, ideas and possibilities for change?

E-chou WU

Feminist translation and feminist adaptation: Ang Lee's Sense and Sensibility

Feminist translation is not only to subvert cultures of patriarchal hegemony of translation, but also to manifest womanish language characteristics. In discussion of relationships between translation and ideology, feminist translation (or gender

and translation, including the translation of queer writing) is more than an issue of assailing linguistic dominance from patriarchy, and this issue has contributed to the establishment of women's subjectivity. Luise von Flotow's major strategies adopted by feminist translation are supplementing, prefacing and footing, and hijacking, apparently all of which are interventionist approaches, intended for uncovering evidence that males have dominated linguistic expressions and translational norms. The foci of the feminist translation are: translating women's body, recovering women's lost works, asserting the translator's identity, revising the rhetoric of translation, reading and rewriting existing translations. This paper is thus to, first, theorize how feminist translation studies can be appropriated by film adaptation, and then compare the novel of *Sense and Sensibility* to its film adaptations, based upon Emma Thompson's screenplay, directed by Ang Lee, and the 2008 BBC version, directed by John Alexander and adapted by Andrew Davies. The two film versions, one by male adapter, the other female, provide an opportunity for the novel "on the move" to debate the issue of feminist adaptation in the comparison by the use of the strategies suggested by von Flotow. Its aim: to expose the model of female aestheticism and to achieve equal treatment for female translation.

Session 18

Mode i rörelse

Mode kan sägas definieras genom dess rörelser och skiftningar. En ny säsong innebär nya trender, färger, snitt och material att förhålla sig till. Det är ingen överdrift att säga att mode och kläder som sådant har en stor plats i vardagen, ibland som en oreflektad praxis, men många gånger utgör det istället en verksamhet eller ett intresse som omfattar planering och noggranna förberedelser för att klä sig själv, eller för att klä andra personer. Intresset för, eller erfarenheten av, mode i vardagen genererar inte bara frågor om personlig smak, estetik, materialitet eller funktionalitet, utan inkluderar också mer diffusa idéer om kropp och identitet: hur man utifrån modets rörelser uppfattar och vill framställa den egna personen. Den här sessionen behandlar därför utifrån olika perspektiv både symboliska och materiella aspekter av mode i rörelse.

Viveka Berggren Torell

Blixtlås, knapp och kardborreband – kläders materialitet och barns kroppslighet

Papret presenterar pågående forskning om styling och påklädning av tre till femåriga barn.

Enligt Rubinstein (2000) kan barnkläder symboliskt relateras till dominerande diskurser om barn i dag; de kan vara tecken antingen på det kompetenta eller på det oskuldsfulla barnet. Utgångspunkt i den här studien är dock att undersökning av hur barn positioneras genom olika klädstilar, utöver kläder som symboler, också

måste undersöka materiella aspekter av klädseln. Kläder ses då som kroppstekniker (Craik 2005) som begränsar eller möjliggör rörelse och bidrar till att forma kroppens rörelsemönster.

Sloganen ”Låt barn vara barn” ingår i diskursen om det oskuldsfulla barnet. Bl a förväntas barn vara klädda så de kan röra sig fritt under lek. I diskursen om det kompetenta barnet ingår att kunna klä sig själv tidigt – barnet ska med sina kroppsrörelser kunna behärska klädernas plaggdetaljer. Olika design, t ex knapp eller kardborreband, gör barnet mer eller mindre kompetent i det avseendet. I sina levda barndomar (James et al 1998) positioneras barn som subjekt delvis genom hur klädernas materialitet möter deras kroppslighet. Händelser under påklädningsen kan ge barnet en position som aktiv, självständig och kunnig eller som hjälplöst underkastad påklädarens hantering.

Båda diskurserna slår således fast förväntningar på barns rörelser i relation till deras kläder. I papret diskuteras utifrån ett intervjumaterial angående erfarenheter av att klä på barn hur vad föräldrar och forskollärare gör i påklädningsituationer och hur deras synsätt på vad som är lämpliga barnkläder relaterar till diskurserna (reproducerar eller utmanar dem).

Eva Knuts

Jag är jätteärlig – det objektiva ögat

”Jag är jätteärlig”, säger en ”personlig shoppare” och ger i den meningen en viktig anledning till varför någon bör anlita hen för att hitta sin stil. Är du ärlig mot dig själv och din kropp? På gott och ont bär vi alla med oss föreställningar om vad vi bör vara och vad vi borde bära. Vad händer när någon som fått betalt för att tala om vad en bör/ska bära för kläder och när det krockar med idén om oss själva? Och vad sker när modet rör på sig, gäller samma ”objektiva” råd alltid? Hur är det med synen på en essentiell människa i ”personliga shoppares” annonser? När modet rör på sig, hur objektiva är då de ”objektiva” råd som ges av professionella modegurus? Essentialism och rörelse förhandlas på olika intressanta sätt inom modevärlden och genom studier av ”personliga shoppare” framträder detta tydligt.

Therése Andersson

Stylist

Det här pappret behandlar stylisters roll och arbete med modereportage i svenska modetidningar. Stylistens arbete skulle kunna förstås som - att utifrån en konstnärlig hantering av materialitet - iscensätta, producera och reproducera olika estetiska idéer i relation till modets rörelser och skiftningar. Den estetiska vision, som kan sägas utgöra grunden för stylingen i ett modereportage, har inte bara materialiserats under påklädningsprocessen, utan blir också medialiserad: uppvisad genom foton i tidningar, TV-inslag, och genom bilder och filmklipp på nätet, och som sådant genererar symboliska betydelser. Kamerans ständiga närvaro kan ses som ett gemensamt drag för dessa områden, som möjliggör mediering av det färdiga resultatet. På vilka sätt ändras och bearbetas plaggen materiellt, och vilka följder får det för modellens kropp och det medierade resultatet?

Karin Lövgren

Livets rörelse över tiden

I detta paper utforskas olika dimensioner av livets rörelse över tiden. Utgångspunkten är intervjuer med kvinnor över 60 år. Kvinnorna har intervjuats om sina garderober. Tillsammans har vi bläddrat bland galgar och i byrålädor och utifrån de olika plaggen har samtalet kretsat kring tidens gång. I garderoben återspeglas hur kroppen har förändrats under livet. Kvinnorna talar om viktökning, minskad rörlighet, stelhet, armar där huden förlorat sin spänst och fötter som ömmar.

Klädstilen visar att man bryr sig om sitt yttre och följer med i tidens rörelser, det vill säga i vad som är modernt och aktuellt. Samtidigt betonar informanterna att de måste förhålla sig till olika normer för vad som är passande och lämplig klädsel för en äldre kvinna. De uttrycker intresse för kläder; ett engagemang i en estetisk iscensättning av det egna jaget, och beskriver nöjet i att kombinera plagg, att leta kläder i färger, mönster och skärning som är smickrande och samtidigt bekväma och tillåtande. Intervjuerna handlar också om nyinköp och om kläder som inte längre används, men som representerar minnen och relationer, frusna rörelser genom livet. Genom att se på den nuvarande garderoben minns kvinnorna sina egna liv och reflekterar över vardagen i den del av livet de nu befinner sig.

Session 19

Kroppar i rörelse – en workshop om risk, lust och olust i relation till vardaglig motion

Vardagligt motionerande är i det närmaste en folkrörelse i Sverige idag. Enligt statistiken motionerar i runda tal 6 av 10 svenskar mer än 2 gånger i veckan. Förutom att många cyklar eller går till jobbet expanderar gymkulturen och nya träningsformer tillkommer ständigt. I huvudsak marknadsförs och gestaltas olika former av motionerande utifrån de positiva aspekter det har, att det är lustfyllt och hälsofrämjande men också genom att motion antas skapa gemenskap och fungera kroppsmodifierande.

Sessionen välkomnar forskning som lyfter frågor om meningsskapande och vad som händer i konkreta aktiviteter med (motionerande) kroppar i rörelse. Det finns många aspekter av det vardagliga motionerandet som vi inte vet så mycket om: exempelvis hur möjligheter och förutsättningar för motionerande i det offentliga rummet varierar mellan olika samhällsmedborgare och hur känslor av olust, eventuell rädsla, begränsar eller styr valet av motionsform liksom tidpunkt och plats. Skillnaderna tror vi dels har att göra med ekonomisk, rumslig och tidsmässig tillgång, dels hur kön och andra strukturer i intersektion spelar roll för konstituerandet av olika former av motionärer, status och plats i det offentliga rummet.

I denna workshop presenteras två tänkta forskningsprojekt som båda handlar om kroppar i rörelse i en vardagskontext.

Stina Backman & Anna Lundberg
”40+ äntligen tid för lite spinning!”

Att kvinnor i de allra flesta åldrar motionerar mer än män är det få som vet om. Vad som gör att kvinnor lägger ner mer tid på vardagsmotionerande och hur dessa vanor ser ut vet vi inte heller så mycket om. Vad vi vet är att kvinnor och män ur ett samhällsligt perspektiv har och ges olika möjligheter att ägna sig åt motion i form av tid, pengar och utrymme. Vi kan också konstatera att mäns och kvinnors rörelsefrihet i det urbana rummet skiljer sig åt, vilket kan påverka kvinnors mönster kring motion och idrottande. I denna workshop kommer vi att presentera resultatet från en pilotstudie gjord med 10 kvinnor i medelåldern som motionerar mer än 2 ggr i veckan. Hur motionerar de och när? Vilka motiv ligger bakom deras motionerande? Vilka strategier och förhandlingar får de eventuellt tillgripa för att kunna motionera? Och hur upplever de själva motionerandet?

Dag Balkmar

Arbetspendling på cykel – vardagsrisk, hälsa och arbetsorganisationers strategier för ökad cykelpendling

Frågan om vikten av att öka cykeltrafiken och göra den säkrare har rönt stor uppmärksamhet såväl medialt som inom forskningen under senare år. Många organisationer, kommuner och landsting uppmanar också sina anställda att cykla mer, något som ofta argumenteras för i positiva termer av dess bidrag till ökat välbefinnande, (folk)hälsa, teamkänsla och framkomlighet i storstäderna.

Detta projekt syftar till att med utgångspunkt i ett antal arbetsorganisationer vilka arbetar med att förmå sina medarbetare att välja cykel som transport till jobbet nå en fördjupad kunskap om de vardagsvillkor som gör att vissa väljer cykel och andra inte. Med etnografisk metodologi är målet med detta projekt att bidra med en kontextualiserad beskrivning av människors vardagsvillkor för arbetspendling med cykel.

Att färdas med cykel är förknippat med olika former av upplevelser, emotioner och (föränderliga) identiteter. Genom att beakta arbetspendling med cykel ur ett vardagsperspektiv fokuseras upplevelser av cykling relaterat till såväl cyklingens njutningar som utsatthet som oskyddad trafikant, eventuella konflikter med andra trafikslag samt hur arbetsorganisationer försöker förmå sina medarbetare att välja cykeln före mindre miljövänliga sätt att färdas.

Session 20

Dans- och musikkulturer i rörelse

Inom det tvärdisciplinära profylområdet Dans- och musikkulturer vid Institutionen för kulturvetenskaper, Göteborgs universitet, riktar vi vårt intresse mot dansens och musikens immateriella dimensioner: mot dans- och musikhändelserna och mot de kulturella praktikerna. Vi undersöker vad som sker i mötet mellan individen och de kulturella uttrycken, men också i mötet mellan individer, i den gemenskap som uppstår kring de kulturella händelserna. Frågorna handlar om hur människor använder musik och dans, och vad dessa kulturella uttryck och praktiker betyder för de människor som deltar i och är med och skapar de kulturella händelserna.

Astrid von Rosen: **Accessing the Action: The Free Dance Movement in Gothenburg 1986-89**

Mats Nilsson: **In och ut ur arkiven – om olika dansrörelser**

Olle Stenbäck: **Nya musikflöden. Kollektivskapande i butiksmiljö**

Thomas Bossius: **Country-musiken i Sverige, en föreningsrörelse**

Åsa Bergman: **El Sistema Göteborg – musicerande som verktyg för ökad social rörlighet**

Participants

Name	E-mail	Session
Alm, Erika	erika.alm@gu.se	Plenary C
Almeida, Gisele	gisele_jr@yahoo.com.br	Session 10
Andersson, Magnus	magnus.andersson@mah.se	Session 10
Andersson, Therése	therese.andersson@filmvet.gu.se	Session 18
Andersson Cederholm, Erika	erika.andersson_cederholm@ism.lu.se	Session 3
Arcuri Rossoni, Mariadele	mariadele@machinesayshello.com	Session 7
Arketeg, Åsa	asa.arketeg@estetik.uu.se	Session 13
Arrowsmith, Colin	colin.arrowsmith@rmit.edu.au	Session 3
Backman, Stina	stina.backman@liu.se	Session 19
Balkmar, Dag	dag.balkmar@liu.se	Session 19
Berggren Torell, Viveka	viveka.berggren_torell@hb.se	Session 18
Bergman, Åsa	asa.bergman@gu.se	Session 20
Betancour, Ana	anabc@chalmers.se	Session 7
Bernardi, Donatella	donatella.bernardi@kkh.se	Session 7
Björnberg, Alf	alf.bjornberg@gu.se	Session 14
Bohlin, Anna	annabohlin@globalstudies.gu.se	Session 9
Borrie, Elin	clinborrie@gmail.com	Session 6
Bossius, Thomas	thomas.bossius@kultur.gu.se	Session 20
Cernov Prince, Flavia Andra	flavia.andra.c@gmail.com	Session 10
Contreras Ambriz, Claudia	contreras.ambriz@gmail.com	Session 3
Dahlin, Johanna	johanna.dahlin@liu.se	
Eisner, Rivka Syd	rivkasyd@gmail.com	Session 17
Economou, Konstantin	konstantin.economou@liu.se	Session 7
Eldelin, Emma	emma.eldelin@liu.se	Session 2
Elgenius, Gabriella	Gabriella.Elgenius@nuffield.ox.ac.uk	
Eriksson, Magnus	magnus.eriksson@soclaw.lu.se	Session 7
Eriksson, Maria	maria.eriksson@cehum.su.se	Session 8
Ferreira da Silva, Denise	dfsilva777@gmail.com	Session 7

Name	E-mail	Session
Fjeld, Torgeir	torgeir_fjeld@yahoo.no	Session 6
Flisbäck, Marita	marita.flisback@socav.gu.se	Session 1
Fornäs, Johan	johan.fornas@sh.se	Plenary B
Fredrikson, Jan	jfr@du.se	
Fredriksson, Martin	martin.fredriksson@liu.se	Session 7
Freyr, Kamilla	kamilla.freyr@ilosofi.uu.se	Session 13
Friberg, Ulf	ulf.friberg@hsm.gu.se	Session 1
Frihammar, Mattias	mattias.frihammar@ctnologi.su.se	Session 9
Frändberg, Lotta	lotta.frandberg@geography.gu.se	Session 10
Ganetz, Hillevi	Hillevi.Ganetz@gender.su.se	Session 11
Grahn, Wera	wera.grahn@liu.se	Session 9
Grandin, Ingemar	ingemar.grandin@liu.se	Session 5
Gröndal, Hedvig	hedvig.grondal@soc.uu.se	Session 11
Haarder Ekman, Kari	kari.haarder@littvet.su.se	Session 14
Hodén, Tintin	tintin.hoden@liu.se	
Holmberg, Ingrid Martins	ingrid.holmberg@conservation.gu.se	
Holmberg, Tora	tora.holmberg@ibf.uu.se	Session 15
Holgersson, Helena	helena.holgersson@gu.se	Session 13
Holtorf, Cornelius	cornelius.holtorf@lnu.se	
Hui-wen Chen, Pearl	pearlhuiwen@gmail.com	
Höglin, Susanne	s@susannehoglin.se	Session 6
Höglund, Maria	maria.hoglund@liu.se	
Högström, Karin	karin.hogstrom@ctnologi.su.se	Session 13
Jansson, André	andre.jansson@kau.se	Session 10
Kendall, Brenden	Brendek@clemson.edu	Session 16
Khonsari, Shahriar	khonsari2000@gmail.com	Session 15
Knuts, Eva	eva.knuts@gu.se	Session 18
Kylhammar, Martin	martin.kylhammar@liu.se	Session 2
Landgraf, Svante	svante.landgraf@liu.se	Session 2
Laskar, Pia	pia.laskar@liu.se	Plenary C

Name	E-mail	Session
Lidén, Ellinor	ellinor.liden@teater.su.se	Session 8
Lindberg, Karl	spelasnabbare@gmail.com	
Lindell, Ingrid	ingrid.lindell@kultvet.gu.se	Session 14
Lindelöf, Karin S.	karin.lindelof@etnologi.uu.se	Session 6
Lindström, Sofia	sofia.lindstrom@liu.se	Session 1
Lipinski, Kamil	lipinski_kamil@yahoo.com	Session 15
Ljungström, Åsa	aa.ljungstrom@gmail.com	Session 14
Lorentzon, Ylva	ylva.lorentzon@barnkultur.su.se	Session 8
Lund, Anna	anna.lund@lnu.se	Session 1
Lundberg, Anna	anna.a.lundberg@liu.se	Session 8
Låby, Elin	elin.laby@liu.se	Session 8
Lövgren, Karin	lovgren.karin@gmail.com	Session 18
Malmqvist, Jenny	jenny.malmqvist@liu.se	Session 12
Marcus, Gustaf	gustaf.marcus@liu.se	Session 2
Martin, Benjamin	benjamin.martin@hist.uu.se	Plenary D
Martinsson, Lena	lena.martinsson@gu.se	Plenary C
Mathieu, Chris	christopher.mathieu@soc.lu.se	Session 1
Mehrabov, Ilkin	ilkin.mehrabov@kau.se	Session 5
Miscevic, Danka	danka.miscevic@sociology.gu.se	Session 1
Moris, Marjan	marjan.moris@ees.kuleuven	Session 4
Nehls, Eddy	eddy.nehls@hv.se	Plenary B
Neuhauser, Charlott	charlott.neuhauser@teater.su.se	
Nilsson, Mats	mats.nilsson@gu.se	Session 20
Nylund Skog, Susanne	susanne.nylund.skog@sofi.se	Session 11
O Dell, Tom	thomas.o_dell@kultur.lu.se	Plenary A
Panella, Cristiana	cristiana.panella@africamuseum.be	Session 9
Pargman, Daniel	pargman@kth.se	Session 6
Persson, Ann-Sofie	ann-sofie.persson@liu.se	Session 12
Pettersson, Åsa	asa.pettersson@liu.se	
Rahm, Lina	myrornaskrig@gmail.com	
Raissova, Alma	Alma.Raissova@ism.lu.se	Session 3

Name	E-mail	Session
Rodehn, Cecilia	cecilia.rodehn@gender.uu.se	Session 9, 17
Rodell, Magnus	magnus.rodell@liu.se	Plenary D
Rosca, Lucian Emil	ethno_ler@hotmail.com	Session 5
Saini, Ajay	writetoajaysaini@gmail.com	
Saltzman, Katarina	katarina.saltzman@gu.se	Session 11
Samuelsson, Anna	anna.samuelsson@gender.uu.se	Session 9, 16
Samuelsson, Tobias	tobias.samuelsson@liu.se	Session 8
Schlaug, Annelie	annelie.schlaug@svet.lu.se	Session 15
Shamma Östrand, Linda	linda.shamma@konstfack.se	Session 9
Sjöberg, Johanna	johanna.sjoberg@liu.se	Session 8
Sjöholm, Carina	carina.sjoholm@ism.lu.se	Session 11
Skågeby, Jörgen	jorgen.skageby@ims.su.se	
Sparman, Anna	anna.sparman@liu.se	Session 8
Stenbäck, Olle	olle.stenback@gu.se	Session 20
Storm, Anna	anna.storm@sh.se	Session 9
Strääf, Maria	mara.straaf@liu.se	Session 12
Svensson, Daniel	daniel.svensson@abc.kth.se	Session 6
Torsson, Palle	palle.torsson@liu.se	Session 7
Torstensson Wulf, Matilda	matilda.torstensson@liu.se	Session 2
Vennergrund, Moa	moa.vennergrund@tu.se	Session 16
Volgsten, Ulrik	Ulrik.Volgsten@oru.se	Session 7
Von Rosen, Astrid	astrid.von.rosen@arthist.gu.se	Session 20
Werner, Ann	ann.werner@sh.se	Plenary A
Wickström, Anette	anette.wickstrom@liu.se	Session 4
Winther, Ida	idwi@dpu.dk	Plenary A
Wistisen, Lydia	lydia.wistisen@littvet.su.se	Session 14
Wu, E-Chou	echouwu@gmail.com	Session 17
Ågren, Ylva	ylva.agren@barnkultur.su.se	Session 8

